

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY VYŠKOV, PŘÍSPĚVKOVÉ ORGANIZACE

Daniela Štrbová, 2009

Platnost a účinnost od 1. 9. 2012

1. aktualizace k 1. 9. 2013
2. aktualizace k 1. 9. 2014
3. aktualizace k 1. 9. 2015
4. aktualizace k 20. 6. 2016 s účinností od 1. 9. 2016
5. aktualizace k 1. 9. 2017
6. aktualizace k 1. 9. 2018
7. aktualizace k 1. 9. 2019
8. aktualizace k 1. 9. 2020
9. aktualizace k 1. 9. 2021
10. aktualizace k 1. 9. 2022
11. aktualizace k 1. 9. 2023
12. aktualizace k 1. 9. 2025
13. aktualizace k 1. 9. 2026

razítko školy

podpis ředitele

OBSAH

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	5
1. Z HISTORIE ŠKOLY	6
2. SOUČASNOST A PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ	6
2. 1 Vyučované umělecké obory	6
2. 2 Pedagogický sbor, vybavení školy a její podmínky	6
3. VIZE, KULTURA, CÍLE	7
3. 1 Vize školy	7
3. 2 Kultura školy	7
3. 3 Zaměření školy a cíle výuky	7
3. 4 Projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	8
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	8
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ	9
5. 1 Hudební obor	9
5. 1. 1 Přípravné studium hudebního oboru	9
5. 1. 2 Základní studium hudebního oboru	11
5. 1. 2. 1 Studijní zaměření Hra na klavír	11
5. 1. 2. 2 Studijní zaměření Hra na varhany	15
5. 1. 2. 3 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)	18
5. 1. 2. 4 Studijní zaměření Hra na akordeon	22
5. 1. 2. 5 Studijní zaměření Hra na housle	25
5. 1. 2. 6 Studijní zaměření Hra na violu	28
5. 1. 2. 7 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu	31
5. 1. 2. 8 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu	34
5. 1. 2. 9 Studijní zaměření Hra na klarinet	37
5. 1. 2. 10 Studijní zaměření Hra na saxofon	40
5. 1. 2. 11 Studijní zaměření Hra na hoboj	43
5. 1. 2. 12 Studijní zaměření Hra na trubku	46
5. 1. 2. 13 Studijní zaměření Hra na pozoun	49
5. 1. 2. 14 Studijní zaměření Hra na tenor/baryton	52
5. 1. 2. 15 Studijní zaměření Hra na tubu	55
5. 1. 2. 16 Studijní zaměření Hra na kytaru	60
5. 1. 2. 17 Studijní zaměření Hra na bicí nástroje	64
5. 1. 2. 18 Studijní zaměření Sólový zpěv	68
5. 1. 2. 19 Vyučovací předmět Hudební nauka	72
5. 1. 2. 20 Povinně volitelné předměty	74
5. 2 Výtvarný obor	76
5. 2. 1 Přípravné studium výtvarného oboru	76
5. 2. 2 Základní studium výtvarného oboru	76
5. 2. 2. 1 Studijní zaměření Výtvarné umění	76
5. 3 Taneční obor	80
5. 3. 1 Přípravné studium tanečního oboru	80
5. 3. 2 Základní studium tanečního oboru	80
5. 3. 2. 1 Studijní zaměření Taneční umění	80
5. 4 Literárně-dramatický obor	85
5. 4. 1 Přípravné studium literárně-dramatického oboru	85
5. 4. 2 Základní studium literárně-dramatického oboru	85
5. 4. 2. 1 Studijní zaměření Dramatické umění	85

6. PODPORA ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	89
7. PODPORA ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH.....	89
8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY.....	90
8. 1 Zásady a způsoby hodnocení žáků.....	90
8. 2 Oblasti vlastního hodnocení školy	92

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Škola

Název školy: Základní umělecká škola Vyškov, příspěvková organizace
Adresa školy: Nádražní 4, 682 01, Vyškov
IČO: 70285829
Jméno a příjmení ředitele: Bc. Aleš Musil
Telefon: 517 348 648
GSM: 739 234 612
Fax: 517 334 123
www stránky: zusvyskov.cz
e-mail: zusvy@zusvy.cz

Zřizovatel

Název: Jihomoravský kraj
Adresa: Žerotínovo náměstí 3/5, 601 82 Brno
Telefon/fax: 541 651 111 / 541 651 209
e-mail: podatelna@kr-jihomoravsky.cz
www stránky: <http://www.kr-jihomoravsky.cz>

1. Z HISTORIE ŠKOLY

Tradice není uctívání popela, ale zachování ohně.

G. Mahler

Umělecké vzdělávání ve Vyškově má dlouholetou tradici. Přímá předchůdkyně současné ZUŠ Vyškov, *Hudební škola ve Vyškově*, zahájila svou činnost dne 15. září roku 1939; po osvobození a konci války pokračovala ve své činnosti pod vedením Jana Štědrone. Škola mnohokrát měnila své sídlo, až se v roce 2003 konečně dočkala důstojného umístění ve zrekonstruované budově bývalé Základní školy na Nádražní 4, kde v současné době sídlí spolu s městskou Knihovnou Karla Dvořáčka. Nyní jako jediná ZUŠ v okrese Vyškov v současnosti nabízí výuku ve všech čtyřech uměleckých oborech.

2. SOUČASNOST A PODMÍNKY VZDĚLÁVÁNÍ

Poznávání umělecké nejvyšší jest poznání lidské.

T. G. Masaryk

2. 1 Vyučované umělecké obory

V ZUŠ Vyškov probíhá výuka v následujících oborech základního uměleckého vzdělávání:

- hudební obor (HO)
- taneční obor (TO)
- výtvarný obor (VO)
- literárně-dramatický obor (LDO)

2. 2 Pedagogický sbor, vybavení školy a její podmínky

Škola aktivně podporuje profesní a osobní rozvoj pedagogických pracovníků prostřednictvím DVPP a sdílení dobré praxe. Škola zároveň neustále pracuje na zkvalitňování a zlepšování materiálního zázemí pro výuku ve všech uměleckých oborech, ať už z vlastních provozních prostředků, s pomocí Operačního programu Jan Amos Komenský (OP JAK) anebo s přispěním dotací zřizovatele (Jihomoravského kraje) anebo majitele budovy, v níž škola sídlí (Města Vyškova). Z posledních let možno zmínit např. zakoupení tabletů a interaktivní tabule pro výuku hudební nauky, nové křídlo do malého sálu školy, kvalitní ozvučovací aparaturu, množství nových nástrojů pro různá studijní zaměření, osvětlovací rampu pro malý sál školy apod. Zajišťujeme tedy efektivní využívání finančních zdrojů pro stabilní rozvoj školy, modernizaci vybavení a nákup kvalitních učebních pomůcek i nástrojů.

3. VIZE, KULTURA, CÍLE

Nejvyšším uměním učitele je probouzet v žácích radost z tvořivého vyjádření a z poznávání.

Albert Einstein

3. 1 Vize školy

Posláním školy je vytvářet kulturní, přátelské a tvůrčí prostředí, ve kterém se žákům dostává kvalitního a kvalifikovaného uměleckého vzdělání. Jsme součástí kulturního dění ve městě a chceme podpořit všeobecný zájem o umění nejen u žáků školy, ale také u širší veřejnosti.

Naše vize zní:
Společně, tvořivě, s radostí.

3. 2 Kultura školy

Kulturu ZUŠ Vyškov vystihuje rozvíjení a naplňování výše uvedené vize – „společně, tvořivě, s radostí“. Duchem školy je týmová spolupráce a vnitřní provázanost jednotlivých oborů i studijních zaměření: neuzavíráme se do izolovaných tříd, nýbrž rozvíjíme úzkou mezioborovou spolupráci, v níž ústrojně propojujeme hudbu, výtvarné umění, tanec i divadlo do mezioborových projektů. Mezilidské vztahy a respektované vzorce chování stavíme na principech přirozené důstojnosti, naslouchajícího dialogu a kolegiální podpory. Případné chyby, které přirozeně přicházejí i v průběhu umělecké tvorby a umělecké pedagogiky, stejně jako v jiných oblastech života, nechápeme jako selhání, ale jako důležitý a zároveň inspirativní moment v rámci celého procesu učení.

Důležitým pilířem kultury školy je wellbeing žáků i pedagogů. Vytváříme bezpečné, emočně stabilní a inspirující prostředí bez nezdravého tlaku na výkon; to nám umožňuje individualizovat výuku, stejně jako předcházet tzv. syndromu vyhoření. Vzájemně sdílíme pedagogické know-how (v podobách formálních i méně formálních) a systematicky budujeme zdravé klima školy.

3. 3 Zaměření školy a cíle výuky

Cílem Základní umělecké školy Vyškov je poskytovat základy uměleckého vzdělání ve všech vyučovaných oborech – hudebním, tanečním, výtvarném a literárně-dramatickém. Stavíme na osvědčených tradicích uměleckého školství a zároveň aktivně integrujeme moderní trendy. (Svědčí o tom např. multimediální učebna hudební nauky.) Podporujeme rovný přístup a naším cílem je maximální rozvoj potenciálu každého žáka s ohledem na jeho individuální potřeby a možnosti. V souladu se Strategií 2030+ klademe důraz na rozvoj klíčových kompetencí pro život, stejně jako na tvořivost a zavádění prvků formativního hodnocení; v konkrétních aplikacích se jedná zejména o akcent na komorní a souborovou hru, mezioborovou spolupráci a přípravu oborových či mezioborových projektů s dosahem regionálním i mezinárodním. Škola však žáky motivuje k objevování a rozvíjení vlastních schopností též v oblasti individuální. Naši žáci bývají úspěšní v národních i mezinárodních soutěžích, stejně jako při přijímacích zkouškách na střední a vysoké školy uměleckého a pedagogického zaměření.

3. 4 Projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Škola se aktivně zapojuje do projektů regionální i mezinárodní spolupráce. Jejich podoba se napříč lety mění, z minulých let zmiňme např. projekt tří ZUŠ (ZUŠ Vyškov, ČR – ZUŠ Ferka Špániho Žilina, Slovensko – Hudební škola Jana Vlačinského Virovitica, Chorvatsko). Neméně důležité jsou ovšem mezioborové projekty uvnitř školy, které propojují žáky i pedagogy napříč obory; zmínku zasluhují např. projekty *Babička*, *Broučci*, *Čas světla a naděje*. Škola je otevřena spolupráci s novými tuzemskými i zahraničními partnery – buduje kulturu vzájemné důvěry a otevřené komunikace, rozvíjí spolupráci s rodiči a přáteli školy, stejně jako se zřizovatelem nebo s kulturními institucemi v regionu.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Nepředstavujme si mysl jako nádobu, která má být naplněna, ale jako dříví, které má být vzníceno.

Plútarchos

Respektujeme žákovu osobnost a vycházíme z jeho individuálních schopností. Vlastním příkladem vedeme žáka ke správným návykům používání hlasu, těla, stejně jako hudebních či pracovních nástrojů.

Zadáváním úkolů a průběžnou kontrolou jejich plnění vedeme žáka k získávání správných pracovních návyků a k samostatnému řešení problémů. Zapojením žáka do souborové a komorní hry, sborového zpěvu či jiné skupinové nebo kolektivní aktivity formujeme jeho zodpovědnost za společné dílo a respekt k práci druhých. Uplatňováním moderních metod výuky (projektové vyučování, mezipředmětové vztahy) i akcentem na sebereflexi a sebehodnocení žáků naplňujeme cíle Strategie 2030+ v oblasti proměny obsahu a hodnocení vzdělávání.

Pořádáním koncertů, veřejných vystoupení či výstav vytváříme žákovi prostor pro jeho seberealizaci a umělecký i osobnostní růst. Vytvářením slavnostní a příjemné atmosféry vedeme žáka při všech příležitostech k vhodnému společenskému vystupování.

Vedeme žáka k úctě ke kulturním hodnotám a tradicím. Sledováním dění v současném uměleckém světě, účastí na kulturních akcích nebo vyvoláváním diskusí o niterných prožitcích usilujeme o to, aby sám sebe chápal jako součást kulturního a veřejného života.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

5. 1 Hudební obor

Hudba zjevuje cosi vyššího než filozofie.

Ludwig van Beethoven

5. 1. 1 Přípravné studium hudebního oboru

Přípravné studium má nejvýše dva ročníky a je určeno pro děti od 5 let. Děti se přijímají ke studiu na základě prokázaných studijních předpokladů. Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou k přijetí do 1. ročníku základního studia.

Předměty vyučované v rámci přípravného studia: Přípravná hudební výuka – PHV
Přípravná nástrojová výuka – PNV
Přípravná pěvecká výuka – PPV

Popis a cíle přípravného studia

Přípravná hudební výuka se vyučuje ve skupině 5–20 žáků. Přípravná nástrojová výuka a Přípravná pěvecká výuka se vyučuje zpravidla ve skupině 2–4 žáků (výjimečně individuálně – v případě doporučení učitele a souhlasu zákonného zástupce) a její náplň spoluurčují ročníkové výstupy hry na jednotlivé hudební nástroje nebo sólový zpěv.

O zařazení žáka do té či oné podoby přípravného studia rozhodují bodové hodnocení žáka v přijímacím řízení, dále pak kapacitní, úvazkové a jiné aktuální možnosti školy. Žák bývá zpravidla zařazen do jedné z podob přípravného studia (PHV/PNV/PPV, vždy s hodinovou dotací 1 vyučovací hodiny týdně), v odůvodněných případech může být zařazen do PHV a zároveň do PNV, nebo do PHV a zároveň do PPV (pak činí celková hodinová dotace 2 vyučovací hodiny týdně). – Varianta dotace 1 vyučovací hodiny týdně respektuje vzdělávací obsah výuky i možnosti školy a je plně v souladu s RVP. Ročníkové výstupy předmětů Přípravná nástrojová/pěvecká výuka (PNV/PPV) jsou uvedeny u jednotlivých studijních zaměření, přičemž výstupy pro PPV a PNV předpokládají souběžné osvojování výstupů PHV. Přípravné studium lze organizovat i pro žáky přijaté do výuky na začátku 2. pololetí v závislosti na uvolněném místě v kapacitě školy / v úvazku učitele.

Učební plán přípravného studia – dvouleté studium

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
PHV / PNV / PPV	1	1

Učební plán přípravného studia – jednoleté studium

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	
PHV / PNV / PPV	1	

Ročníkové výstupy předmětu Přípravná hudební výuka – žák:

- rozlišuje mezi zvukem a tónem
- pohybem vyjadřuje metrum, reaguje na jeho změny

- se učí tleskat těžkou dobu v taktu
- rozlišuje ukázky „veselé“ a „smutné“ (průprava k rozpoznání dur/moll)
- vlastními slovy zkouší popsat zvuk hudebních nástrojů
- pozná stejně dlouhé taktové celky
- zvládne zopakovat kratší rytmický úryvek
- doprovází skladbičky na Orffovy nástroje
- ovládá základní tónovou řadu (hudební abecedu)
- poznává píseň podle rytmického vzorce, učí se vytleskat rytmus písně
- rozeznává probrané intonační modely
- pomocí rytmických/melodických modelů zhudebňuje verše a říkadla

Přípravné studium II. stupně

Toto studium je určeno žákům, kteří dosáhli alespoň 13 let věku k 1. září příslušného školního roku. Tito žáci mohou po absolvování přípravného studia navázat přímo studiem II. stupně. Osnovy předmětů vycházejí z individuálních dispozic, schopností a předpokládaného vývoje každého žáka.

Výuka probíhá individuálně, případně v malé skupině.

Učební plán – jednoleté přípravné studium II. stupně

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace
	1. ročník
Přípravná nástrojová výuka II / Přípravná pěvecká výuka II	1

5. 1. 2 Základní studium hudebního oboru

5. 1. 2. 1 Studijní zaměření Hra na klavír

Popis a cíle studijního zaměření

Studium je zaměřeno na základní zvládnutí hry na klasický klavír (křídlo nebo pianino). Absolvent studijního zaměření využívá klavír jako sólový i doprovodný nástroj, jako součást komorního souboru, případně orchestru. V průběhu druhého stupně studia jsou žáci seznamováni s hrou na elektronický klavír, mj. s cílem využití zvukových efektů při klavírních doprovodech (smyčce, cembalo apod.). Dosahování ročníkových výstupů může být ve všech ročnících studia I. i II. stupně podpořeno také zařazováním 4ruční hry žáka s učitelem/spolužákem jako součásti běžné individuální výuky.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- správně sedí u klavíru, orientuje se na klávesnici minimálně v jednočárkované oktávě
- seznamuje se s hraním portamenta a staccata jednotlivými prsty
- hraje písně a zhudebněné texty střídáním rukou
- rozlišuje jednoduchou dynamiku
- využívá tleskání rytmu

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv Čtyřruční hra						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na klavír se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na klavír

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- se seznamuje s nástrojem a jeho funkcemi, správně sedí u klavíru, vnímá uvolněné tělo a paže, umí správně postavit ruce na klávesnici

- tvoří jednotlivé druhy úhozu (*portamento, staccato, legato*) a sluchově je rozezná
- se orientuje na klávesnici, rozezná jednotlivé oktávy
- se orientuje v notovém záznamu (klíč, předznamenání, takt, dynamika), čte noty v rozsahu daném učivem
- pozná notu celou, půlovou, čtvrt'ovou a osminovou a učí se správně nahlas počítat při hře
- se snaží o hru písni podle sluchu, seznamuje se s dudáckou kvintou
- hraje jednoduché 3–4ruční skladby s učitelem a snaží se poznat vedoucí a doprovodný hlas

Doporučená literatura: Z. Janžurová: Klavírní školička
 Z. Janžurová: Nová klavírní škola I.
 S. Čemusová: Klavírní učebnice pro malé klavíristy – Holubička
 A. Sarauer: Klavírní škola pro začátečníky
 K. Longchamps-Druszkiewiczova: Bajeczki fortepianowe
 F. Emonts: Evropská klavírní škola 1
 J. Suslin: Die russische Klavierschule 1
 M. Vozar: Snadné skladby 1. díl
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavírhárky 1

2. ročník – žák:

- využívá celé klaviatury, přenáší uvolněně paže, překládá ruce
- se orientuje v notovém zápise, čte v houslovém i basovém klíči, správně nahlas počítá, rozumí vybraným pojmům
- rozumí stavbě stupnic a akordů, hraje stupnice durové v protipohybu přes 2 oktávy, T5 s obraty
- hraje dvojhmaty podle svých fyziologických možností
- se pokouší vytvářet jednoduché melodicko-rytmické útvary, zahrát jednoduchou píseň dle sluchu a hledat vhodný doprovod (T–D)
- rozliší melodii od doprovodu a pomocí dynamiky se snaží vyjádřit náladu skladby
- se snaží zahrát z paměti jednoduchou skladbu a s pomocí učitele ji dokáže rozdělit na části

Doporučená literatura: E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 1
 Z. Janžurová: Nová klavírní škola 1
 A. Sarauer: Klavírní škola pro začátečníky
 M. Vozar: Snadné klavírní skladbičky 2
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavírhárky 1
 J. Suslin: Die russische Klavierschule 1

3. ročník – žák:

- rozumí stavbě stupnic a akordů, hraje vybrané durové stupnice přes 2 oktávy v rovném pohybu včetně T5 a obrátů a seznamuje se s mollovými stupnicemi
- se orientuje v notovém zápisu, rozumí hudebním pojmům v rozsahu daném učivem
- dokáže za pomoci dynamiky odlišit melodii od doprovodu a vyjádřit náladu skladby
- zdokonaluje nezávislost rukou, učí se používat pedálu
- se pokouší o harmonizaci písni nebo vlastních nápadů s užitím základních funkcí (T, S, D)
- se snaží o rozbor skladby, dokáže ji rozdělit na části a zdokonaluje se ve hře z paměti

Doporučená literatura: E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 1, 2
 Z. Janžurová: Nová klavírní škola 1, 2

A. Sarauer, D. Křížková: Klasikové a jejich současníci I
 D. Křížková, V. Vlková: První knížka polyfonní hry
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavírátky 1, 2
 J. Suslin: Die russische Klavierschule 1
 W. Gillock: Klavírní skladby

4. ročník – žák:

- se snaží dynamicky rozlišit jednotlivé hlasy ve dvojhmatech, popřípadě i v polyfonní hře
- hraje stupnice dur a moll v rovném pohybu, rozumí jejich stavbě, zahraje T5 s obraty
- se s pomocí učitele a znalostí z HN snaží o elementární rozbor studovaného repertoáru
- se snaží používat pravý pedál a zná funkci levého pedálu
- doprovází melodii pomocí hlavních harmonických funkcí

Doporučená literatura:

Z. Janžurová: Nová klavírní škola 2, 3
 E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 2, 3
 C. Czerny: 125 pasážových cvičení op. 261
 D. Křížková, V. Vlková: První knížka polyfonní hry
 A. Sarauer, D. Křížková: Klasikové a jejich současníci 1, 2
 J. S. Bach: Knižka pro A. M. Bachovou
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavírátky 2, 3

5. ročník – žák:

- se samostatně orientuje v notovém záznamu skladby: rozumí nejdůležitějším hudebním pojmům a názvosloví (dynamika, tempo, výraz)
- zvládá hru pasážové techniky v přiměřeném tempu
- poznává základní melodické ozdoby a používá je
- využívá hru z listu k samostatnému zvládnutí skladby
- se seznamuje s taneční a populární hudbou
- používá při harmonizaci T, S, D

Doporučená literatura:

C. Czerny: 125 pasážových cvičení op. 261
 E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 4
 E. Hradecký: Jazzové klavírní etudy
 J. S. Bach: Knižka pro A. M. Bachovou
 D. Křížková, V. Vlková: První a Druhá knížka polyfonní hry
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavírátky 3

6. ročník – žák:

- dále rozvíjí techniku pomocí správných postupů a uvědoměle tvoří tón různé dynamiky na základě sluchové představy a charakteru
- si volí technická cvičení v souladu se zadaným repertoárem
- dokáže vyjádřit náladu a styl skladby, pokouší se samostatně pedalizovat
- se seznamuje s metronomem
- si samostatně vybírá písně a harmonizuje je odpovídajícím způsobem, příp. transponuje
- se podílí na výběru repertoáru i vlastní hrou z listu

Doporučená literatura:

Z. Janžurová: Klavírní škola 3

J. Suslin: Die russische Klavierchule 2
 C. Czerny: 125 pasážových cvičení op. 261
 E. Hradecký: Jazzové etudy
 M. Dvořák: Jazzové etudy
 J. S. Bach: Knížka pro A. M. Bachovou
 D. Křížková, V. Vlková: Druhá knížka polyfonní hry
 P. I. Čajkovskij: Album pro mládež
 R. Schumann: Album pro mládež
 C. Rollin: Favorite Solos
 W. Gillock: Klavírní skladby

7. ročník – žák:

- se snaží propojovat teoretické a praktické znalosti k docílení stylové interpretace
- se snaží zdokonalovat úhozovou a technickou stránku hry
- je po konzultaci s pedagogem schopen samostatného nácviku skladby
- tvořivě rozvíjí harmonické myšlení a cítění, poznává základy modulace
- se snaží o kultivovaný projev a vystupování
- umí zhodnotit výsledky své i ostatních účinkujících

Doporučená literatura:

C. Czerny: 125 pasážových cvičení op. 261
 M. Dvořák: Jazzové etudy
 J. S. Bach: Malá preludia a fughetty
 D. Křížková, V. Vlková: Druhá knížka polyfonní hry
 romantická/současná hudba, jazzové/populární skladby dle preference žáků

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- při interpretaci samostatně využívá získané dovednosti a návyky k vyjádření svých představ
- samostatně udržuje a dále rozvíjí zručnost v prstové technice
- se aktivně podílí na výběru studovaných skladeb, hraje z listu jednoduché skladby

3.– 4. ročník – žák:

- při interpretaci samostatně využívá výrazové prostředky
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k samostatnému vyhledávání a studiu skladeb
- samostatně vytváří jednoduché prstoklady a pedalizaci
- umí samostatně nastudovat skladbu, kterou konzultuje se svým pedagogem
- sleduje a porovnává rozdíly v interpretaci, a obohacuje tak svoji hru

5. 1. 2. 2 Studijní zaměření Hra na varhany

Popis a cíle studijního zaměření

Varhany jsou nazývány královským nástrojem, patří k nejstarším hudebním nástrojům vůbec. Tónový rozsah přesahuje možnosti všech ostatních nástrojů; plností, barevností a dynamikou zvuku nemůže varhanám žádný jiný nástroj konkurovat. Využití varhan je široké – jsou nejen nástrojem koncertním, ale slouží také jako doprovodný nástroj při bohoslužbách a obohacují významné společenské události v obřadních síních. Výuka hry na varhany probíhá v budově ZUŠ na digitálním dvoumanuálovém nástroji značky Viscount. Je také možnost k výuce i koncertům využít varhan s romantickou dispozicí v blízkém farním kostele Nanebevzetí Panny Marie, případně též nástroje s neobarokní dispozicí v bývalé synagoze (sboru Dr. Karla Farského). Dosahování ročníkových výstupů může být ve všech ročnících studia I. i II. stupně podpořeno také zařazováním 4ruční hry žáka s učitelem/spolužákem jako součásti běžné individuální výuky.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- správně sedí u nástroje, má uvolněné tělo a paže, rozezná houslový a basový klíč
- pracuje se základními rytmickými hodnotami (nota celá, půlová, čtvrtová, dvoučtvrtový, tříčtvrtový a čtyřčtvrtový takt)

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na varhany	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv Čtyřruční hra						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na varhany se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na varhany

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- získává základní nástrojové návyky a dovednosti (posed, uvolnění těla, přirozený tvar ruky)
- se orientuje na klávesnici (manuálu) a pojmenuje jednotlivé oktávy a klávesy
- zvládá čtení not v houslovém i basovém klíči v rozsahu c – c²

- pracuje se základními rytmickými hodnotami a dodržuje je (nota celá, půlová, čtvrt'ová, půlová s tečkou, čtvrt'ová s tečkou, osminová)
- zná takt celý, tříčtvrt'ový, dvoučtvrt'ový
- rozliší základní dynamická znaménka
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)
H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss

2. ročník – žák:

- se orientuje v notovém zápisu a dbá na jeho dodržování
- rozliší melodii od doprovodu
- používá základní harmonické funkce (T, D, S)
- podkládá palec
- hraje dvojhmaty a akordy
- ovládá základní technické úhozy: *portamento*, *staccato*, *legato*

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)
H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss

3. ročník – žák:

- hraje vybrané durové stupnice a akordy k těmto stupnicím
- zná základní hudební názvosloví
- používá při hře dvou manuálů
- využívá základní harmonické funkce k doprovodu jednoduché melodie
- se orientuje v notovém zápisu, rozumí hudebním pojmům v rozsahu daném učivem
- rozumí stavbě skladby, dokáže ji rozdělit na části a zdokonaluje se ve hře z paměti

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)
H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss

4. ročník – žák:

- hraje vybrané durové a mollové stupnice
- dodržuje rytmické hodnoty, uvědomuje si metrum skladby
- zahraje jednoduchou dvouhlasou polyfonií
- používá jednoduché melodické ozdoby
- zahraje jednoduché pedálové cvičení

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)
H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss
Sontagsorgel Volume I–III

5. ročník – žák:

- se orientuje na manuálech a pedálnici
- ovládá základní techniky hry – *portamento*, *legato*, tiché výměny prstů, glissando
- zná základní výrazové prostředky (artikulace, frázování, agogika)
- koordinuje hru rukou a nohou
- zná nohokladové značky
- zahraje jednoduchou kadenci v různých tóninách s použitím pedálu

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)

H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss

Sontagsorgel Volume I–III

B. Kratochvíl: Učebnice varhanní improvizace

6. ročník – žák:

- zná jednotlivé skupiny rejstříků
- v pedálu používá hru pata – špička
- čte notový zápis ze 3 notových osnov současně
- zahraje skladbu s pedálem
- plynule přechází mezi manuály
- zahraje 2 stupnice v pedálu
- hraje kadenci s použitím VI. st. v různých tóninách

Doporučená literatura: výběr z varhanních škol (E. Dzemjanová, R. Weiss, A. Zalánfy, M. Dupré)

H. P. Braun: Orgel spielen mit Hand und Fuss

Sontagsorgel Volume I–III

B. Kratochvíl: Učebnice varhanní improvizace

7. ročník – žák:

- používá jednotlivé skupiny rejstříků
- zvládne hru dvojhmatů v legatu
- používá melodické ozdoby
- hraje se správným frázováním, artikulací a agogikou
- zahraje jednoduchou čtyřhlasou píseň s pedálem
- zvládá samostatně narejstříkovat studovanou skladbu

Doporučená literatura: Sontagsorgel Volume I–III

B. Kratochvíl: Učebnice varhanní improvizace

J. Vodrážka: Varhanní improvizace

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- zná běžně používané ovládací prvky varhan
- zná rozdíly v interpretaci skladeb různých stylových období
- umí přizdobit melodii
- si vytvoří prstoklad a nohoklad v zadaných skladbách
- důsledně dodržuje artikulaci, frázování, agogiku a tempové rozlišení skladeb
- zná typy varhanních traktur

3.–4. ročník – žák:

- hraje stupnici manuál + pedál dohromady
- zahraje jednoduchou kadenci s pedálem
- zná základní principy varhanní registrace s ohledem na hudební období, formy a styly
- využívá další ovládací prvky varhan
- zahraje jednoduchý čtyřhlas z listu
- improvizuje předebru a dohru k písni
- uvědoměle odlišuje jednotlivé hudební styly a vystihne jejich charakter

5. 1. 2. 3 Studijní zaměření Hra na elektronické klávesové nástroje (EKN)

Popis a cíle studijního zaměření

Do skupiny elektronických klávesových nástrojů (EKN) zahrnujeme nástroje, které fungují na principech elektronické tvorby zvuku. Ve výuce EKN se nabízí různé položení akcentů na jednotlivé oblasti hudebního školení, které jsou s tímto nástrojem spjaté (klasická východiska klavírní techniky, aktivní využívání pokročilejších funkcí nástroje, elektronické zpracování hudby s pomocí midi klávesnice a PC při zachování žádoucího sepětí se znalostmi hudební teorie či aranžováním skladeb). Současná podoba vzdělávacího programu vychází z kvalitních a osvědčených základů klavírního školení, které mohou hráči na EKN ve vyšších ročnících individuálně zúročovat profilací různých směrů. Dosahování ročníkových výstupů může být ve všech ročnících studia I. i II. stupně podpořeno také zařazováním 4ruční hry žáka s učitelem/spoluzákem jako součásti běžné individuální výuky.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- poznává základní funkce nástroje
- se orientuje na klávesnici, zná základy správného sezení a postavení rukou
- zvládá hru *portamento* jednotlivými prsty, skupinami prstů
- hraje písně a zhudebněné texty střídáním rukou i každou rukou zvlášť
- rozezná těžkou dobu, umí rozlišit třídobý a čtyřdobý takt

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na EKN	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv Čtyřruční hra						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na EKN se vyučuje individuálně nebo skupinově v počtu 2–4 žáků. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na elektronické klávesové nástroje

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- se seznamuje s nástrojem a jeho funkcemi
- se orientuje po celé klávesnici, správně drží tělo a ovládá hrací aparát

- si buduje elementární technické návyky, a to s využitím benefitů klavírní mechaniky a techniky
- zahraje jednotlivé druhy úhozu (*portamento*, *staccato*, *legato*) a sluchově je rozeznává
- se orientuje v notovém záznamu (klíč, předznamenání, takt, základní dynamika)
- čte noty v rozsahu daném učivem
- pozná notu celou, půlovou, čtvrtovou a osminovou a učí se počítat při hře
- zvládá hru dudácké kvinty

Doporučená literatura: J. Ullmann: Škola hry na keyboard
 A. Benthien: Nová škola hry na keyboard
 výběr z klavírních škol (Janžurová, Sarauer, Emonts, Drabon, Stojan aj.)
 F. Dřevíkovský: Každý se může stát kouzelníkem
 M. Vozar: Snadné klavírní skladbičky
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavihrátky 1

2. ročník – žák:

- odlišuje hru melodie od doprovodu, aktivně poznává rozdíly mezi klavírem a EKN
- zvládá pohyb po celé klávesnici (přenášení paže, překládání rukou)
- se orientuje v notovém zápise, čte v houslovém i basovém klíči, počítá si
- poznává zásady hry dvojhmatů (*legato*, *staccato*) – uplatňuje je dle svých fyziologických možností
- hraje vybrané durové stupnice přes dvě oktávy v protipohybu
- umí určit a zahrát T5 s obraty *tenuto*, *staccato*, rozloženě
- se pokouší zahrát jednoduchou píseň dle sluchu a hledat vhodný doprovod (T–D)
- se snaží zahrát z paměti jednoduchou skladbu a s pomocí učitele ji dokáže rozdělit na části

Doporučená literatura: J. Ullmann: Škola hry na keyboard
 A. Benthien: Nová škola hry na keyboard
 výběr z klavírních škol (Janžurová, Sarauer, Emonts, Drabon, Stojan aj.)
 F. Dřevíkovský: Každý se může stát kouzelníkem
 M. Vozar: Snadné klavírní skladbičky
 J. Vlasatý: Dětský svět
 J. Bastien: výběr z díla
 výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.)
 I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavihrátky 1

3. ročník – žák:

- rozumí stavbě stupnic a akordů, hraje vybrané durové stupnice přes dvě oktávy v rovném pohybu
- určí a zahraje T5 s obraty *tenuto*, *staccato*, rozloženě a seznamuje se s mollovými stupnicemi
- rozeznává různé hudební žánry, poznává možnosti jejich vyjádření na klavíru i EKN
- určí základní harmonické funkce (T, S, D) a uplatňuje je při hře písní či vlastních hudebních nápadů
- posiluje nezávislost rukou
- učí se používat pedálu, poznává shody a rozdíly mezi pedály na klavíru a EKN

Doporučená literatura: J. Ullmann: Škola hry na keyboard
 A. Benthien: Nová škola hry na keyboard
 výběr z klavírních škol (Janžurová, Sarauer, Emonts, Drabon, Stojan aj.)

F. Dřevíkovský: Každý se může stát kouzelníkem
M. Vozar: Snadné klavírní skladbičky
J. Bastien: výběr z díla
I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavihrátky 1, 2
výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.)

4. ročník – žák:

- používá pedál v souladu s repertoárem, který studuje
- poznává rozdíly mezi interpretací na klavír a na EKN, uvědomuje si limity a možnosti těchto nástrojů
- hraje stupnice dur a moll v rovném pohybu, rozumí jejich stavbě, zahraje T5 s obraty
- učí se hrát podle základních akordických značek (dur, moll, septakord)
- spojuje akordy s využitím společných tónů
- cítí metrum, umí použít metronom a je schopen podle označení nastavit tempo skladby
- využívá základní harmonické funkce k doprovodu lidových písní

Doporučená literatura: J. Ullmann: Škola hry na keyboard
výběr z klavírních škol (Janžurová, Sarauer, Emonts, Drabon, Stojan aj.)
E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 2, 3
I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavihrátky 2, 3
výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.) a filmové hudby
výběr: C. Norten, C. Rollin, M. Mier, M. Bober, A. Denis, W. Gillock

5. ročník – žák:

- zvládá pasážovou techniku v přiměřených tempech, posiluje ji s využitím klavírní techniky
- umí zahrát základní melodické ozdoby (příraz, nátryl, mordent)
- pedalizuje skladby s využitím důsledné sluchové kontroly
- využívá hru z listu k samostatnému zvládnutí skladby
- hraje všechny durové a vybrané mollové stupnice včetně T5 a obrátů, pokouší se o hru v rychlejších tempech (kratší pasáže, rytmy...)
- se učí samostatně nastavit barvu melodie a styl doprovodu na EKN
- zkouší hrát 4hlasý akord dle svých fyziologických možností
- používá při harmonizaci T, S, D

Doporučená literatura: E. Kleinová, A. Fišerová, E. Müllerová: Album etud 3, 4
I. Oplištilová, Z. Hančilová: Klavihrátky 2, 3
výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.) a filmové hudby
výběr: C. Norten, C. Rollin, M. Mier, M. Bober, A. Denis, W. Gillock

6. ročník – žák:

- zdokonaluje pasážovou techniku pomocí správných postupů včetně využití klavírní techniky
- tvoří tón na základě charakteru a stylu skladby i vlastní sluchové představy včetně využití pedalizace
- hraje vybrané durové a mollové stupnice a jim příslušející akordy rozmanitými způsoby
- je seznámen s klasickou a barokní klavírní literaturou
- rozeznává běžné taneční styly, je schopen přiřadit odpovídající doprovod
- se podílí na přípravě repertoáru i vlastní hrou z listu nebo tvorbou vlastních technických cvičení
- odpovídajícím způsobem harmonizuje vybrané skladby, písně či vlastní nápady, příp. je i transponuje

Doporučená literatura: výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.) a filmové hudby

výběr etud a klasické literatury

F. Černoch: Nová škola hry na keyboard, 2. díl

J. Möser: Rock Piano

výběr: C. Norten, C. Rollin, M. Mier, M. Bober, A. Denis, W. Gillock

7. ročník – žák:

- interpretuje skladby na základě získaných technických a výrazových dovedností
- hraje všechny durové a molové stupnice, všechny kvintakordy a dominantní septakordy
- ovládá značky a tvorbu všech kvintakordů a septakordů
- posiluje kultivovaný umělecký projev a vystupování
- je seznámen s různými ovládacími prvky nástroje a zkouší je využít při realizaci skladby (barva melodie – *voice*, funkce *dual* a *split*, *stoptime*, *synchrostart*, *intro* a *ending*)
- spolupracuje s učitelem při tvorbě vlastního repertoáru

Doporučená literatura: výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.) a filmové hudby

výběr etud a klasické literatury

F. Černoch: Nová škola hry na keyboard, 2. díl

J. Möser: Rock Piano

výběr: C. Norten, C. Rollin, M. Mier, M. Bober, A. Denis, W. Gillock

Základní studium II. stupně

1.– 2. ročník – žák:

- samostatně využívá všechny doposud získané znalosti a dovednosti
- využívá rozmanité funkce keyboardu
- hraje z listu jednoduché skladby
- řeší náročnější technické úkoly (rychlejší tempo, akordová technika), a to s využitím pokročilejších okruhů klavírní techniky (např. technické přefrázování, hra *legato cantabile* apod.)
- se orientuje ve složitějším notovém zápisu
- se pokouší tvořit vlastní improvizace

3.– 4. ročník – žák:

- je schopen nahrát jednotlivé stopy skladby a dále je upravovat
- je seznámen s tvorbou jednoduchých hudebních aranžmá
- je elementárně seznámen s problematikou midi souborů a způsobem jejich využití
- si vytváří názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánru a umí ho obhájit
- při hře využívá znalostí o výrazu, formě a obsahu hrané skladby
- má přehled o skladbách autorů populární hudby, přiměřeně se orientuje i ve vážné hudbě
- využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k vlastní profilaci, vyhledávání nových skladeb a jejich studiu

5. 1. 2. 4 Studijní zaměření Hra na akordeon

Popis a cíle studijního zaměření

Akordeon je přenosný vícehlasý nástroj, který nachází využití jako nástroj sólový i doprovodný v oblasti od vážné po populární hudbu. Na ZUŠ Vyškov se vyučuje hra na klávesový akordeon. Žákovi je vybrán nástroj, který odpovídá jeho fyzickým dispozicím. Cílem výuky je rozvíjet hráčské dovednosti, výrazové schopnosti i hudební vkus: žák tříbí svou sluchovou představivost, zvládá základní technické dovednosti a je schopen stylové interpretace různých žánrů a stylových období.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- správně sedí a správně drží nástroj, zná základy měchové techniky
- se orientuje na klávesnici v elementárním rozsahu, zvládá hru jednoduchých písní

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na akordeon se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na akordeon

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- zná správné hráčské návyky: posed, držení nástroje, vedení měchu, přirozené postavení rukou
- ovládá počáteční souhru obou rukou
- rozlišuje hru legato, staccato, tenuto
- čte a zahraje noty v houslovém a basovém klíči v rozsahu malé a jednočárkované oktávy
- ovládá hru vybraných durových stupnic přes jednu oktávu v pravé ruce
- poznává barevné možnosti nástroje (dynamika, rejstříky, hra na tělo nástroje)

Doporučená literatura: I. Havlíček, F. Machalíčková, J. Ondruš: Škola hry na akordeon
B. Bláha: Kluci a holky, pojďte si hrát!

2. ročník – žák:

- hraje pravou rukou v různých polohách, ovládá základní techniky vedení měchu
- zvládá akordický doprovod v levé ruce: durový akord se základním, kvintovým a terciovým basem
- zahraje lidovou píseň nebo jednoduchou skladbu z paměti
- cítí metrum a rytmus studovaných skladeb
- ovládá hru durových stupnic a akordů přes jednu oktávu zvlášť pravou nebo levou rukou
- hledá vhodný harmonický doprovod k písním (T, D)

Doporučená literatura: I. Havlíček, F. Machalíčková, J. Ondruš: Škola hry na akordeon
J. Kotík: 50 lidových písní

3. ročník – žák:

- kultivuje kvalitu tónu, dynamiku i výraz a dbá na sluchovou sebekontrolu
- zvládá hru dvojhmatů v souladu se svými fyziologickými možnostmi
- je seznámen s náročnějšími rytmickými útvary (trioly, synkopy apod.)
- hraje vybrané stupnice a akordy oběma rukama dohromady přes jednu oktávu
- rozpozná charakter studované skladby, užívá základních úhozů, dynamiky a agogiky
- harmonizuje písně s použitím hlavních harmonických funkcí (T, S, D)

Doporučená literatura: I. Havlíček, F. Machalíčková, J. Ondruš: Škola hry na akordeon
J. Ondruš, M. Dikánová: Akordeonové etudy I

4. ročník – žák:

- zvládá změny registrů, hru dvojhmatů i akordů (3–4zvuků)
- zahraje z listu jednoduchou skladbu nebo píseň
- ovládá hru vybraných durových stupnic a tónických akordů přes dvě oktávy oběma rukama
- zahraje mollovou stupnici v pravé ruce přes dvě oktávy
- obohacuje harmonizaci písní – T, S, D, VI. stupeň

Doporučená literatura: I. Havlíček, F. Machalíčková, J. Ondruš: Škola hry na akordeon
K. Blažek: 10 tanců pro akordeon, 10 polek pro akordeon
výběr ze zpěvníků (Já písnička 1–5 ad.)

5. ročník – žák:

- zná základy složitějších měchových technik
- dbá na výrazovou stránku hry a muzikální projev
- rozlišuje a umí zahrát jednoduché melodické ozdoby
- ovládá hru vybraných durových stupnic a akordů přes dvě oktávy v protipohybu
- využívá zvukové a barevné možnosti nástroje pomocí rejstříkových kombinací
- v harmonizaci písní používá harmonické funkce hlavní (T, S, D) i vedlejší (II., VI.)

Doporučená literatura: B. Macák: Skladbičky starých mistrů
K. Blažek: 10 tanců pro akordeon, 10 polek pro akordeon
Abcd mladého harmonikáře 1, 2

6. ročník – žák:

- samostatně upevňuje a zdokonaluje nástrojové návyky z předchozích ročníků
- kultivuje umělecký projev a zná hlavní zásady interpretace různých charakterů, žánrů a stylů
- využívá techniku rejstříkování v pravé i levé ruce
- zahraje mollovou stupnici aiolskou, harmonickou i melodickou v levé ruce

- tvořivě pracuje se sluchovou představou
- zná praktické základy transpozice a modulace

Doporučená literatura: L. Castiglione: Melodické etudy
Abcd mladého harmonikáře 1, 2

7. ročník – žák:

- nastuduje z paměti a stylově přednesovou skladbu s přesvědčivým výrazem a technickým nadhledem
- využívá při hře zvukové a barevné možnosti nástroje pomocí rejstříkových kombinací
- hraje durové i mollové stupnice rozmanitými způsoby
- samostatně harmonizuje písně nebo vlastní hudební myšlenky
- zvládá hru přiměřených skladeb z listu
- je schopen kultivovaného veřejného uměleckého projevu

Doporučená literatura: F. Machalíková: Výběr skladeb z díla G. F. Händela
Abcd mladého harmonikáře 1, 2
I. Hurník, L. Horák: Džezík

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- prohlubuje a rozvíjí své technické a výrazové dovednosti
- využívá při hře zvukové a barevné možnosti nástroje pomocí rejstříkových kombinací
- zahraje přiměřené skladby z paměti a z listu
- je schopen vybrat si repertoár skladeb různých stylů a žánrů na základě svých zájmů a dovedností
- zvyšuje muzikálnost a osobitost uměleckého projevu, dbá na frázování a tónovou kulturu

3.–4. ročník – žák:

- si na základě svých zájmů a dovedností vybírá repertoár různých stylů a žánrů
- je při hře schopen vlastního uměleckého vyjádření
- využívá své zkušenosti v neprofesionální nebo poloprofesionální umělecké praxi a je schopen se profilovat ve zvoleném žánru

5. 1. 2. 5 Studijní zaměření Hra na housle

Popis a cíle studijního zaměření

Výuka hry na housle vychází z klasické literatury pro housle obohacené o nové poznatky a nové houslové školy. Od 4. ročníku jsou žáci zapojováni do komorní nebo souborové hry i ve spolupráci s jinými nástroji. Cílem výuky je získání základních znalostí a dovedností, aby absolvent byl schopen hrát jak sólově, tak v různých nástrojových uskupeních, případně byl schopen uplatnit své znalosti v dalším studiu na odborných školách.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- zaujímá správný postoj při hře
- správně drží housle i smyčec
- zvládá vyrovnaný tah smyčcem na prázdných strunách
- hraje jednoduché písně na jedné struně v dur prstokladu z paměti nebo podle čísel

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na housle se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na housle

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- má správný postoj při držení nástroje
- zvládá koordinaci pravé a levé ruky
- zvládá postavení prstů v dur prstokladu na všech strunách v základní poloze
- používá při hře celý smyčec
- se seznamuje s elementárním dělením smyčce
- zahraje z paměti lidovou píseň nebo jednoduchou skladbu s doprovodem jiného nástroje

Doporučená literatura: J. Micka, M. Micková: Škola hry na housle

O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6

2. ročník – žák:

- se orientuje v dur a moll prstokladech
- pozná prstoklad podle předznačení
- hraje stupnice podle probíraných prstokladů přes jednu oktávu
- je postupně schopen korigovat intonaci podle klavíru
- zvládá hru *détaché* všemi částmi smyčce, *legato* na jedné struně a přes struny
- používá základní dynamiku piano a forte
- zahraje skladbu odpovídající úrovni s doprovodem jiného nástroje

Doporučená literatura: J. Mická, M. Micková: Škola hry na housle
O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6
V. Krůček: Škola houslových etud

3. ročník – žák:

- zvládne prstoklad: snížený 1. prst a chromatický posun 1. a 2. prstu
- využívá při hře základní návyky a dovednosti
- hraje stupnice podle probíraných prstokladů přes jednu a dvě oktávy
- využívá jednotlivé části smyčce i celý smyčec podle potřeby
- zvládá smyky *détaché*, *legato*, *martellé* a jejich kombinaci, přechod přes struny
- vyjádří náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- se orientuje v notovém zápisu

Doporučená literatura: O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6
V. Krůček: Škola houslových etud
J. Mická: Elementární etudy s doprovodem druhých houslí

4. ročník – žák:

- zvládá základní prstoklady v 1. poloze, orientuje se v nich
- postupně nabývá intonační jistoty při hře
- tvoří poměrně kvalitní tón s dynamickým odstíněním
- zvládá smyky *détaché*, *legato*, *martellé*, *staccato*
- zahraje delší přednesové skladby přiměřené obtížnosti

Doporučená literatura: O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6
V. Krůček: Škola houslových etud
J. Mická: Elementární etudy s doprovodem druhých houslí

5. ročník – žák:

- se postupně připravuje na hru ve 3. poloze
- kombinuje hru v 1. a 3. poloze a umí tyto polohy spojovat pomocí výměn
- zvládá hru stupnic s výměnou do 3. polohy
- zvládá základní smyčcovou techniku a rozšiřuje ji
- obohacuje hru o nové technické a dynamické prvky (řadové *staccato*, *sforzato* aj.)
- se seznamuje s melodickými ozdobami
- zahraje z listu skladby nižší technické obtížnosti
- dokáže vyjádřit náladu skladby

Doporučená literatura: O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6, s. 1–2
V. Krůček: Škola houslových etud
J. Mická: Elementární etudy s doprovodem druhých houslí

W. A. Mozart: 12 petit Duos
J. F. Mazas: 18 houslových duet

6. ročník – žák:

- se postupně seznamuje také s 2., 4. a 5. polohou
- zvládá složitější smyky a jejich kombinace
- vykazuje větší jistotu při hře v polohách a ve výměnách
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- při hře využívá vibrato
- samostatně užívá základních výrazových prvků
- se seznamuje se složitějšími dvojhmaty

Doporučená literatura: O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6
V. Krůček: Škola houslových etud
J. Mická: Melodická cvičení
J. F. Mazas: 18 houslových duet
F. Wohlfahrt: 60 etud

7. ročník – žák:

- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy, přičemž využívá dosud získané technické a výrazové dovednosti
- zvládá hru v 1.–5. poloze, využívá plynulé výměny
- zvládá základní dvojhmaty
- využívá ke zkvalitnění výrazové stránky dostupné možnosti barevného a dynamického odstínění
- disponuje poměrně kvalitním tónem
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků různých stylových období a žánrů
- se orientuje v zápisu interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie

Doporučená literatura: O. Ševčík: Houslová škola pro začátečníky, op. 6
V. Krůček: Škola houslových etud
J. F. Mazas: 75 melodických cvičení
F. Wohlfahrt: 60 etud

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácvičce a interpretaci skladeb
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit

3.–4. ročník – žák:

- se profiluje podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k samostatnému vyhledávání a studiu nových skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

5. 1. 2. 6 Studijní zaměření Hra na violu

Popis a cíle studijního zaměření

Výuka hry na violu vychází z klasické literatury pro housle. Od 4. ročníku jsou žáci zapojováni do komorní nebo souborové hry ve spolupráci s jinými nástroji. Cílem výuky je získání základních znalostí a dovedností, aby absolvent byl schopen hrát jak sólově, tak v různých nástrojových uskupeních, případně byl schopen uplatnit své znalosti v dalším studiu na odborných školách uměleckého nebo pedagogického zaměření.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- zaujímá správný postoj při hře, správně drží housle i smyčec
- zvládá vyrovnaný tah smyčcem na prázdných strunách
- hraje jednoduché písně na jedné struně v dur prstokladu z paměti nebo podle čísel

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na violu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na violu se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na violu

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- má správný postoj při držení nástroje, zvládá koordinaci pravé a levé ruky
- zvládá postavení prstů v dur prstokladu na všech strunách v základní poloze
- používá při hře celý smyčec a zvládá jeho elementární dělení
- zahraje z paměti lidovou píseň nebo jednoduchou skladbu s doprovodem jiného nástroje
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky

2. ročník – žák:

- se orientuje v dur a moll prstokladech, pozná prstoklad podle předznamenání
- hraje stupnice podle probíraných prstokladů přes jednu a dvě oktávy
- koriguje intonaci podle klavíru
- zvládá hru *détaché* všemi částmi smyčce, *legato* na jedné struně a přes struny
- používá základní dynamiku *piano* a *forte*
- zahraje z paměti skladbu odpovídající úrovni s doprovodem jiného nástroje
- zahraje jednoduché skladby pro 2–3 hlasy (kterýkoli hlas)

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky

3. ročník – žák:

- zvládne prstoklad: snížený 1. prst a chromatický posun 1. a 2. prstu
- využívá při hře základní návyky a dovednosti
- využívá jednotlivé části i celý smyčec podle potřeby, tvoří kvalitní tón
- zvládá smyky *détaché*, *legato*, *martellé* a jejich kombinaci, přechod přes struny
- umí vyjádřit náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- se orientuje v notovém zápisu

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky

4. ročník – žák:

- zvládá základní prstoklady v 1. poloze, orientuje se v nich
- hraje kvalitním tónem s dynamickým odstíněním
- zvládá smyky *détaché*, *legato*, *martellé*, *staccato*
- je připraven na hru ve 3. poloze

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky
K. Moravec: Vybrané etudy a studie

5. ročník – žák:

- zvládá hru v 1. a 3. poloze a umí je spojovat pomocí výměn
- zvládá hru stupnic s výměnou do 3. polohy
- zvládá základní smyčcovou techniku a rozšiřuje ji o nové technické a dynamické prvky (řadové *staccato*, *sforzato* aj.)
- zahraje z listu skladby nižší technické obtížnosti
- zahraje delší přednesové skladby přiměřené obtížnosti

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky
K. Moravec: Vybrané etudy a studie

6. ročník – žák:

- zná také 2., 4. a 5. polohu
- disponuje poměrně kvalitním tónem
- zvládá složitější smyky a jejich kombinace
- má větší jistotu při hře v polohách a ve výměnách
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- při hře využívá vibrato

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky
K. Moravec: Vybrané etudy a studie

7. ročník – žák:

- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy, využívá všechny dosud získané technické a výrazové dovednosti
- zvládá hru v 1.–5. poloze, využívá plynulé výměny
- zvládá základní dvojhmoty
- využívá ke zkvalitnění výrazové stránky dostupné možnosti barevného a dynamického odstínění
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých období, stylů a žánrů
- se orientuje v zápisu interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavby melodie

Doporučená literatura: A. Kolář: Škola hry na violu pro začátečníky
K. Moravec: Vybrané etudy a studie

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácviu a interpretaci skladeb
- si vytváří názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže jej vhodně prezentovat a obhájit

3.–4. ročník – žák:

- se profiluje podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k samostatnému vyhledávání a studiu nových skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

5. 1. 2. 7 Studijní zaměření Hra na zobcovou flétnu

Popis a cíle studijního zaměření

Cílem výuky je naučit žáky ovládat hru na různé typy zobcových fléten (sopraninová, sopranová, altová, tenorová, basová) při sólové a souborové hře. Využíváme k tomu skladeb všech stylových období (od renesance až po moderní techniky).

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- umí zaujmout správný postoj a držení nástroje při hře
- zvládá nasazení, tvorbu rovného tónu a základy správného dýchání
- podle sluchu zahraje jednoduché melodie
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu a v elementárních rytmických útvarech
- umí správně složit nástroj a pečovat o něj

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 1 (vybraná cvičení v rozsahu 3–5 tónů)

L. Daniel: Škola na sopranovou zobcovou flétnu

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na zobcovou flétnu se vyučuje individuálně nebo skupinově v počtu 2–4 žáků. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na zobcovou flétnu

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla, nástroje, dýchání, nasazení a tvorba tónu, prstová technika)
- se orientuje v jednoduchém notovém zápise
- zvládá hru jednoduchých rytmických útvarů
- rozšiřuje svoje artikulační dovednosti
- hraje podle svých schopností s dalším nástrojem
- rozšiřuje svůj tónový rozsah včetně fis¹

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 1

L. Daniel: Škola na sopránovou zobcovou flétnu
M. Klement: Základy hry na sopránovou zobcovou flétnu
D. Hellbach: Blockflötenbox
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu

2. ročník – žák:

- při hře využívá další návyky a dovednosti (stabilní rovný tón, artikulace, volná prstová technika)
- se při hře nadechuje ústy, nasazuje jazykem, nezvedá vysoko prsty
- rozšiřuje svůj tónový rozsah
- pohotověji čte noty a soustředí se na techniku levého palce
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu (repetice, kánon, prima volta, seconda volta, předtaktí...)
- je schopen hrát s doprovodem jiného nástroje

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi-Flautoškola 1, 2
L. Daniel: Škola na sopránovou zobcovou flétnu
M. Klement: Základy hry na sopránovou zobcovou flétnu
D. Hellbach: Blockflötenbox
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu

3. ročník – žák:

- využívá dosud získané návyky a dovednosti
- využívá stupnice pro nácvik artikulace
- zdokonaluje rytmické a artikulační modely
- umí vyjádřit náladu skladby elementárními výrazovými prostředky
- při hře dodrží určená místa pro nádechy
- se uplatňuje v souhře s dalším nástrojem

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi-Flautoškola 2
L. Daniel: Škola na sopránovou zobcovou flétnu
M. Klement: Základy hry na sopránovou zobcovou flétnu
J. Olejník: Etudy pro sopránovou zobcovou flétnu na motivy lidových písní
H. P. Keuning: Etudy pro sopránovou zobcovou flétnu
I. Kopáček: Etudy pro sopránovou zobcovou flétnu
D. Hellbach: Blockflötenbox
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu

4. ročník – žák:

- rozšiřuje svůj tónový rozsah ve druhé oktávě, dbá na kvalitu tónu
- využívá tempové rozlišení, dynamiku, frázování, artikulaci
- zdokonaluje koordinaci prstů a nasazení tónu
- zdokonaluje prstovou a dechovou techniku
- zahraje skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 2, 3
M. Zimmermann: Škola hry na altovou zobcovou flétnu
B. Ertl: Škola hry na altovou zobcovou flétnu

M. Klement: Škola hry na altovou zobcovou flétnu
D. Hellbach: Altblockflötenreise,
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu
výběr etud (Olejník, Keuning, Kopáček)

5. ročník – žák:

- poznává další tóny chromatické stupnice
- zahraje z listu předložené skladby na úrovni prvního ročníku
- využívá tempové rozlišení, dynamiku, frázování, artikulaci
- při hře využívá dosud získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- se podle svých fyzických možností seznamuje s hrou na flétnu in F (altovou)

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 3
školy hry na altovou zobcovou flétnu (Zimmermann, Ertl, Klement)
D. Hellbach: Altblockflötenreise,
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu
výběr etud (Olejník, Keuning, Kopáček)

6. ročník – žák:

- zvládá základy hry na altovou zobcovou flétnu
- nastuduje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů dle svých individuálních schopností
- realizuje základní melodické ozdoby
- účelně zakrývá na nástroji půldírky c-cis, d-dis
- s pomocí učitele určuje vhodná místa pro nádechy s ohledem na frázi

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 3
D. Hellbach: Altblockflötenreise,
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu
W. v. Hauwe: Technika hry na zobcovou flétnu
školy hry na altovou zobcovou flétnu (Zimmermann, Ertl, Klement)
výběr etud (Olejník, Keuning, Kopáček, Davis)

7. ročník – žák:

- při hře využívá dosud získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- zahraje chromatickou stupnici v rozsahu od c¹ po c³
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- se seznamuje s elementární transpozicí

Doporučená literatura: J. a E. Kvapilovi: Flautoškola 3
D. Hellbach: Altblockflötenreise,
P. Zapletal: výběr z literatury pro zobcovou flétnu
W. v. Hauwe: Technika hry na zobcovou flétnu
školy hry na altovou zobcovou flétnu (Zimmermann, Ertl, Klement)
výběr etud (Olejník, Keuning, Kopáček, Davis)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje všechny doposud získané znalosti a dovednosti v celém rozsahu nástroje
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviu a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu

3.–4. ročník – žák:

- si vytváří vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento názor zformuluje a obhájí
- se profiluje podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k samostatnému výběru a studiu nových skladeb

5. 1. 2. 8 Studijní zaměření Hra na příčnou flétnu

Popis a cíle studijního zaměření

Příčná flétna klade na žáka značné fyzické nároky. Studium proto zahajujeme, až když žáci splňují jisté fyzické předpoklady. Je možné navázat na výuku zobcové flétny. Cílem předmětu Hra na příčnou flétnu je zvládnutí nástroje na takové úrovni, aby ho žák byl schopen využívat jako aktivní hráč jak v sólové, tak i komorní, souborové nebo orchestrální hře.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- pracuje na správném držení těla, dechové technice a tvorbě tónu na hlavici nástroje.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na příčnou flétnu se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na příčnou flétnu

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- zná zásady správného držení těla, dechové techniky a tvorby tónu
- zahraje tóny v rozsahu d^1 – g^2
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- rozezná těžkou dobu, orientuje se ve dvou a třídobém taktu
- zahraje jednoduchou skladbičku v rozsahu pěti tónů
- uvědoměle pečuje o svůj nástroj

Doporučená literatura: F. Malotín: První doteky, škola hry na příčnou flétnu (výběr po lekci 15)

2. ročník – žák:

- zvládá správné držení těla, využívá správné dechové techniky
- tvoří znělý tón *tenuto* a *legato*
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- zahraje tóny v rozsahu c^1 – c^3
- zahraje stupnice F dur, G dur
- zahraje celistvě jednoduchou skladbu

Doporučená literatura: F. Malotín: První doteky, škola hry na příčnou flétnu (výběr po l. 24)

I. Ory: La flûte traversière, 1. díl (výběr)

3. ročník – žák:

- pracuje na správném držení těla, dechové technice a tvorbě tónu
- tvoří znělý tón v *tenutu*, *legatu* a *staccatu*
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- zahraje z paměti jednoduchou skladbu
- hraje jednoduchou melodii podle sluchu
- podle svých schopností dokáže hrát s dalším nástrojem

Doporučená literatura: F. Malotín: První doteky, škola hry na příčnou flétnu (výběr po l. 30)

I. Ory: La flûte traversière, 1. díl (výběr)

4. ročník – žák:

- dovede kontrolovat správné držení těla
- pracuje na dechové a prstové technice a tvorbě tónu
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti
- zahraje jednoduchou melodii podle sluchu

Doporučená literatura: F. Malotín: První doteky, škola hry na příčnou flétnu (výběr po l. 34)

I. Ory: La flûte traversière, 2. díl (výběr)

5. ročník – žák:

- využívá všechny dosud získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvorbu a kvalitu tónu
- hraje skladby s použitím rozmanité dynamiky
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby
- hraje z listu snadné skladby

Doporučená literatura: F. Malotín: První doteky, škola hry na příčnou flétnu (výběr)

I. Ory: La flûte traversière, 2. díl (výběr)

6. ročník – žák:

- využívá při hře všechny dosud získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje z listu přiměřeně obtížné skladby
- interpretuje jednoduchou přednesovou skladbu
- hraje stupnice dur a moll do 4 křížků a béček včetně kvintakordů a jejich obrátů

Doporučená literatura: G. Gariboldi: 30 easy and progressive studies for flute (výběr)

I. Ory: La flûte traversière, 3. díl (výběr)

7. ročník – žák:

- využívá při hře všechny dosud získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- hraje v celém rozsahu nástroje
- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých individuálních schopností
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu

Doporučená literatura: G. Gariboldi: 30 easy and progressive studies for flute (výběr)

I. Ory: La flûte traversière, 3. díl (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje doposud získané znalosti, technické a výrazové dovednosti v celém rozsahu nástroje
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší problematiku nástrojové techniky včetně základní péče o nástroj, dýchání, frázování, výrazu při nácviku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytvoří názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů

3.–4. ročník – žák:

- si vytváří vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje a obhájí
- se profiluje podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému vyhledávání a studiu nových skladeb

5. 1. 2. 9 Studijní zaměření Hra na klarinet

Popis a cíle studijního zaměření

Klarinet je dřevěný dechový nástroj, který má velmi široké uplatnění (sólová hra, symfonická, komorní, lidová, dechová, taneční, jazzová hudba). Žák si během studia osvojí základy hry na klarinet, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. Jedná se o výuku na dechový nástroj s vyššími nároky na fyzickou vyspělost žáka. Na výše uvedený nástroj začíná studium v závislosti zejména na odpovídajících fyzických předpokladech žáka a také na nástroji, např. Es klarinet (je menší), plastový B klarinet (má menší hmotnost). Skutečný věk žáka v tomto případě není rozhodující. Cílem výuky je vést žáka k tvořivé interpretaci skladeb různých stylů a žánrů a vychovat z něho aktivního hráče schopného hrát sólově nebo v souboru. Během studia hry na klarinet je možno přestoupit na studijní obor Hra na saxofon. Zde se podle věku žák zařadí do 1. ročníku I. stupně, popřípadě do přípravného ročníku 2. stupně.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i>												
Hra v souboru						2	2	2	2	2	2	
Sborový zpěv												
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na klarinet se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na klarinet

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- pečuje o nástroj, umí jej popsat, sestavit, rozložit a ovládá manipulaci s plátkem i péči o něj
- má správný postoj a držení nástroje při hře
- ovládá základní nátlakovou techniku
- dle svých možností zvládá dechovou techniku a dále chápe způsob správného tvoření a nasazení tónu
- se dokáže orientovat v základních rytmických útvarech
- dokáže zahrát nasazovaně snadné skladbičky, cvičení a jednoduché lidové písně v základním šalmajovém rejstříku v celých, půlových, čtvrtových, popřípadě osminových notách

Doporučená literatura: B. Zákostelecký: Škola hry na klarinet, 1. díl (výběr)

Z. Kužela: Nová škola hry na klarinet, 1. díl

2. ročník – žák:

- ovládá správný postoj a držení nástroje, rozvíjí nátlaskové a dechové schopnosti s oporou bránice
- dokáže dle svých schopností koordinovat svůj výdech a tvořit rovný tón a kvalitní nasazení
- zvládá hrát ve dvojici s učitelem jednoduchá dueta
- ovládá hru *tenuto* a *legato* v tónovém rozsahu $e-g^2$, postupně přechází do vyššího rejstříku s přefukovací klapkou
- hraje stupnice dur do 1 křížku a 1 béčka
- v těchto tóninách hraje jednoduché skladby a písničky dle svých schopností

Doporučená literatura: B. Zákostelecký: Škola hry na klarinet, 1. díl (výběr)
36 etud pro klarinet (výběr)
Z. Kužela: Nová škola hry na klarinet, 1. a 2. díl
R. Gruber: 40 písní pro dechové nástroje (výběr)

3. ročník – žák:

- rozlišuje běžná tempová a dynamická označení a umí je dle svých schopností aplikovat při hře
- zná zásady správného bráničního dýchání, nasazení a ukončení tónu
- ovládá hru *tenuto*, *legato*, *staccato* a přechází plynule ze šalmajového do klarinetového rejstříku
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje stupnice dur do 2 křížků a 2 b, moll do 1 křížku a 1 b včetně T5 a jeho obrátů
- interpretuje snadnější skladby z paměti, dokáže zahrát jednoduchou melodii podle sluchu

Doporučená literatura: B. Zákostelecký: Škola hry na klarinet, 1. díl (výběr)
36 etud pro klarinet (výběr)
Z. Kužela: Nová škola hry na klarinet, 1. a 2. díl
R. Gruber: 40 písní pro dechové nástroje (výběr)

4. ročník – žák:

- upevňuje nátlask a kulturu správného nasazení
- si osvojuje ozev v přechodovém rejstříku a rozšiřuje rozsah hraných tónů
- při hře využívá své hudební schopnosti – sluch, rytmus
- hraje snazší melodické instruktivní skladbičky a písničky, v komorní hře dueta, tria aj.
- hraje stupnice dur do 3 křížků a béček, moll do 2 křížků a béček včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: Klarinetové etudy, nakl. Uher (výběr)
M. Richter: Klarinetová dueta

5. ročník – žák:

- ovládá hru *staccato*, *tenuto*, *legato*, *portamento*
- uplatňuje při hře skladeb technické a výrazové schopnosti (dynamika, agogika, frázování)
- dokáže zahrát jednodušší přednesové skladby s doprovodem
- dokáže zahrát jednoduchou skladbu z paměti a podle sluchu
- se uplatňuje v komorní a souborové hře a zvládá hru orchestrálních partů
- hraje stupnice dur, moll do 3 křížků a béček včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: Klarinetové etudy, nakl. Uher (výběr)
Hal McKusick: Easy jazz duets (výběr)

6. ročník – žák:

- využívá ozev tónů ve všech rejstřících a rozšiřuje podle svých schopností rozsah hraných tónů do e³
- dle svých schopností dokáže zahrát skladbu s mp3 podkladem včetně rytmu a správné intonace
- zvládá *staccato* a *legato* s vyrovnanou prstovou technikou, tečkovaný rytmus i hru v artikulacích
- hraje přiměřeně obtížné přednesové skladby různých stylů a žánrů
- se uplatňuje v komorní a souborové hře a zvládá hru orchestrálních partů
- hraje stupnice dur a moll do 4 křížků a 4 b včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: F. Demnitz: Elementární škola pro klarinet (výběr)
 Hal McKusick: Easy jazz duets (výběr)
 Dirko Juchem: Jazz Ballads, Swing Standards (výběr)

7. ročník – žák:

- uplatňuje všechny doposud získané zkušenosti a návyky
- hraje zvukovou vyrovnaností tónů v celém rozsahu nástroje
- dokáže plně využít své dovednosti hry na nástroj při komorní a souborové hře
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje při hře komorních, souborových nebo orchestrálních uskupení
- dle svých možností zvládá hru základních melodických ozdob (F. Demnitz: Elementární škola pro klarinet, s. 42–44)

Doporučená literatura: F. Demnitz: Elementární škola pro klarinet (výběr)
 Hal McKusick: Easy jazz duets (výběr),
 Dirko Juchem: Pop Ballads, Jazz Standards (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- hraje s intonační jistotou, správnou dechovou technikou při stálé nátlaskové připravenosti
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými hmaty při hře skladeb různých stylů a žánrů
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší nástrojovou techniku včetně péče o nástroj
- zvládá hru melodických ozdob
- dle svých schopností zvládá hru z listu
- si vytváří vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a tento svůj názor zformuluje a obhájí

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zahrát obtížnější skladby různých období a stylů
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- dokáže zhodnotit svůj výkon a porovnat ho s výkony ostatních žáků
- využívá svých získaných zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb a k vyhledávání skladeb podle vlastního výběru

5. 1. 2. 10 Studijní zaměření Hra na saxofon

Popis a cíle studijního zaměření

Žák si během studia osvojí základy hry na saxofon, které dále rozvíjí dle svých individuálních schopností. Jedná se o výuku na dechový nástroj s vyššími nároky na fyzickou vyspělost žáka; přípravné studium pro toto studijní zaměření proto není realizováno přímo, nýbrž prostřednictvím studijních zaměření Hra na zobcovou flétnu nebo Hra na klarinet. Pro výuku hry na saxofon je optimální úplné nebo alespoň částečné zvládnutí hry na klarinet. Vzhledem k této skutečnosti může žák na základě svých dispozic a pedagoga doporučení přestoupit v průběhu studia Hry na klarinet na studijní zaměření Hra na saxofon. Cílem výuky je vést žáka k tvořivé interpretaci skladeb různých stylů a žánrů a vychovat z něho aktivního hráče schopného hrát sólově nebo v souboru.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na saxofon se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na saxofon

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- pečuje o nástroj, umí jej popsat, sestavit, rozložit a ovládá manipulaci s plátkem i péči o něj
- má správný postoj a držení nástroje při hře
- ovládá základní nátiskovou techniku
- dle svých možností zvládá dechovou techniku a dále chápe způsob správného tvoření a nasazení tónu
- postupně přechází do vyššího rejstříku s přefukovací klapkou
- dokáže zahrát nasazovaně snadné skladbičky, cvičení a jednoduché lidové písně v rozsahu d^1 – g^2 v celých, půlových, čtvrtových popřípadě osminových notách

Doporučená literatura: N.W. Hovey: Elementary Method Saxophone (výběr)

2. ročník – žák:

- ovládá správný postoj a držení nástroje, rozvíjí nátiskové a dechové schopnosti s oporou bránice

- dokáže dle svých schopností koordinovat svůj výdech a tvořit rovný tón a kvalitní nasazení
- zvládá hrát ve dvojici s učitelem jednoduchá dueta
- ovládá hru *tenuto* a *legato* v tónovém rozsahu d¹–d³
- hraje stupnice dur do 1 křížku a 1 b
- v těchto tóninách hraje jednoduché skladby a písničky dle svých schopností

Doporučená literatura: N.W. Hovey: Elementary Method Saxophone (výběr)

3. ročník – žák:

- rozlišuje běžná tempová a dynamická označení a umí je dle svých schopností aplikovat při hře
- zná zásady správného bráničního dýchání, nasazení a ukončení tónu
- ovládá hru *tenuto*, *legato*, *staccato* a přechází plynule přes přefukovací klapku do dvoučárkované oktávy
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje stupnice dur do 2 křížků a 2 béček, moll do 1 křížku a 1 béčka včetně T5 a jeho obrátů
- interpretuje snadnější skladby z paměti, dokáže zahrát jednoduchou melodii podle sluchu

Doporučená literatura: N.W. Hovey: Elementary Method Saxophone (výběr)

Hal McKusick: Easy Jazz Duets (výběr)

Dirko Juchem: sešity různých stylů pro alt/tenor sax. s mp3 doprovodem (výběr)

4. ročník – žák:

- upevňuje nátisk a kulturu správného nasazení
- si osvojuje ozev v přechodovém rejstříku a rozšiřuje rozsah hraných tónů
- při hře využívá své hudební schopnosti – sluch, rytmus
- hraje lehčí melodické instruktivní skladbičky a písničky
- hraje stupnice dur do 3 křížků a béček, moll do 2 křížků a béček včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: G. Lacour: 50 etud pro saxofon (výběr)

Hal McKusick: Easy Jazz Duets (výběr)

Dirko Juchem: sešity různých stylů pro alt/tenor sax. s mp3 doprovodem (výběr)

5. ročník – žák:

- ovládá hru *staccato*, *tenuto*, *legato*, *portamento*
- uplatňuje při hře skladeb technické a výrazové schopnosti (dynamika, agogika, frázování)
- dokáže zahrát jednodušší přednesové skladby s doprovodem
- dokáže zahrát jednoduchou skladbu z paměti a podle sluchu
- se uplatňuje v komorní a souborové hře a zvládá hru orchestrálních partů
- hraje stupnice dur, moll do 3 křížků a 3 b včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: G. Lacour: 50 etud pro saxofon (výběr)

Hal McKusick: Easy Jazz Duets (výběr)

Dirko Juchem: sešity různých stylů pro alt/tenor sax. s mp3 doprovodem (výběr)

6. ročník – žák:

- využívá ozev tónů ve všech rejstřících a dále rozšiřuje podle svých schopností rozsah hraných tónů po rozsah celého nástroje

- dle svých schopností dokáže zahrát skladbu s mp3 podkladem včetně rytmu a správné intonace
- užívá hru *staccato* a *legato* s vyrovnanou prstovou technikou, zvládá hru tečkovaného rytmu a hru v artikulacích
- hraje přiměřeně obtížné přednesové skladby různých stylů a žánrů
- se uplatňuje v komorní a souborové hře a zvládá hru orchestrálních partů
- hraje stupnice dur a moll do 4 křížků a 4b včetně T5 a jeho obrátů

Doporučená literatura: G. Lacour: 50 etud pro saxofon (výběr)
 Hal McKusick: Sweet Jazz Duets (výběr)
 Dirko Juchem: sešity různých stylů pro alt/tenor sax. s mp3 doprovodem (výběr)

7. ročník – žák:

- hraje zvukovou vyrovnaností tónů v celém rozsahu nástroje
- dokáže plně využít své dovednosti hry na nástroj při komorní a souborové hře
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- se uplatňuje při hře komorních, souborových nebo orchestrálních uskupení
- dle svých možností zvládá základní swingové a jazzové frázování

Doporučená literatura: G. Lacour: 50 etud pro saxofon (výběr)
 Hal McKusick: Two Much Jazz Duets (výběr)
 Dirko Juchem: sešity různých stylů pro alt/tenor sax. s mp3 doprovodem (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje všechny doposud získané zkušenosti a návyky v I. stupni studia
- hraje s intonační jistotou, správnou dechovou technikou při stálé nátlakové připravenosti
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými hmaty při hře skladeb různých stylů a žánrů
- rozvíjí výrazovou stránku hry (dynamika, frázování, artikulace)
- zvládá hru melodických ozdob
- dle svých schopností zvládá hru z listu

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zahrát obtížnější skladby různých období a stylů
- dle svých schopností zvládá hru partů v komorní, souborové a orchestrální hře
- dokáže zhodnotit svůj výkon a porovnat ho s výkony ostatních žáků
- využívá svých získaných zkušeností k samostatnosti a ke schopnosti rozšiřovat si dále repertoár bez pomoci učitele

5. 1. 2. 11 Studijní zaměření Hra na hoboj

Popis a cíle studijního zaměření

Hoboj patří mezi dřevěné dechové nástroje dvouplátkové. Hra na hoboj klade na hráče vyšší požadavky, především dechového charakteru. Samostatné přípravné studium proto není v tomto studijním zaměření realizováno; výuce hry na hoboj předchází většinou hra na zobcovou flétnu, kde se žáci naučí základním návykům. Žák se během studia seznamuje s nástrojem a jeho možnostmi, osvojuje si způsob hry na nástroj, které později obohacuje o nové zkušenosti z různých komorních a souborových uskupení.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na hoboj	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na hoboj se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na hoboj

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- správně složí a rozloží nástroj
- se seznamuje se základními hráčskými návyky a dovednostmi (držení těla, nástroje, manipulace se strojkem, žeberně-brániční dýchání, nasazení a tvorba tónu, prstová technika)
- předvede správné posazení strojku v ústech
- správně pečuje o nástroj (mazání korkových částí, vytírání hoboje po hraní)
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- hraje v celých, půlových a čtvrt'ových notách

Doporučená literatura: M. Hošek: Škola pro nejmladší hoboisty, 1. díl (do s. 22)

2. ročník – žák:

- dbá na správné držení nástroje a tvorbu tónu
- při hře využívá další návyky a dovednosti (rovný tón, používání artikulace, volná prstová technika)
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a jejich notovém zápisu

- zdokonaluje dechovou techniku
- hraje noty osminové
- hraje stupnice dle dosaženého rozsahu

Doporučená literatura: M. Hošek: Škola pro nejmladší hoboisty, 1. díl (vybrané skladby v rozsahu oktávy)

3. ročník – žák:

- vnímá náladu skladby a vyjadřuje ji elementárními výrazovými prostředky (p–mf–f)
- používá hru *staccato*
- využívá hmat „druhé f“
- podle svých individuálních schopností dokáže zahrát z paměti jednoduchou skladbu
- se uplatňuje v souhře s dalším nástrojem
- hraje stupnice, kvintakordy a obraty dle dosaženého rozsahu

Doporučená literatura: M. Hošek: Škola pro nejmladší hoboisty, 1. díl (výběr dle rozsahu a možností)

4. ročník – žák:

- tvoří tón pomocí správného nátisku i nasazení, využívá intonační sebekontrolu
- využívá správnou artikulaci – *tenuto*, *legato*, *portamento*, *staccato*
- ovládá žeberně-brániční dýchání
- ovládá základní dynamiku i agogiku (*accelerando*, *ritardando*)
- hraje stupnice, kvintakordy a obraty stupnic C dur, G dur, D dur, F dur, d moll, g moll, e moll

Doporučená literatura: M. Hošek: Škola pro nejmladší hoboisty, 2. díl (vybrané skladby nebo etudy)

5. ročník – žák:

- využívá a prohlubuje správné návyky z předchozího studia
- rozšiřuje svůj tónový rozsah včetně chromatických tónů
- využívá jemnějších dynamických odstínů (*crescendo*, *decrescendo*)
- využívá při hraní druhé a třetí hmaty
- se orientuje v rytmických útvarech – trioly, synkopy
- se účastní komorní nebo souborové hry

Doporučená literatura: A. Kubát: 50 technických cvičení frázování (výběr dle možností žáka)

6. ročník – žák:

- usiluje o ušlechtilý tón, přesnou intonaci a dynamiku
- využívá výrazové prostředky – *ritardando*, *accelerando*, akcent apod.
- zahrává tónový rozsah c^1 – c^3
- zkvalitňuje souhru prstů a jazyka při hře *tenuto*, *staccato*
- uplatňuje návyk řízeného nádechu v notovém zápisu
- hraje z paměti jednoduché skladby, hraje z listu

Doporučená literatura: A. Kubát: 50 technických cvičení frázování (výběr)

7. ročník – žák:

- využívá všechny získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- zdokonaluje prstovou techniku, zpřesňuje ladění

- využívá dynamiku, tempové rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů dle svých schopností
- zahraje chromatickou stupnici
- se uplatňuje při hře v různých komorních nebo souborových uskupeních

Doporučená literatura: A. Kubát: 50 technických cvičení frázování (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje všechny získané znalosti, technické a výrazové dovednosti v celém rozsahu nástroje
- se orientuje v notovém zápisu, samostatně řeší technik, spolupracuje na vytváření výrazu
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- si vytvoří názor na interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů
- je seznámen s výrobou strojků

3.–4. ročník – žák:

- ovládá různé druhy techniky hry
- je schopen samostatně naladit nástroj
- vyhledává skladby dle vlastního výběru a samostatně je studuje na základě dosavadních znalostí

5. 1. 2. 12 Studijní zaměření Hra na trubku

Popis a cíle studijního zaměření

Jedná se o výuku na dechový žesťový nástroj s vyššími nároky na fyzickou vyspělost žáka. Samostatné přípravné studium proto není v tomto studijním zaměření realizováno. Studium hry na trubku začíná v závislosti na odpovídajících fyzických předpokladech žáka. Samotný věk v tomto případě není rozhodující. Cílem výuky je vést žáka k tvořivé interpretaci skladeb různých stylů a žánrů a vychovat z něho aktivního hráče schopného hrát sólově nebo v souboru.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na trubku	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na trubku se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na trubku

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- umí správně držet nástroj, zvládá základy bráničního dýchání.
- umí tvořit tóny bzučením ve rtech
- ovládá nasazování tónu
- zvládá hru tónů základní řady v rozsahu c1–c2, zahraje stupnici C dur v půlových notách
- zahraje *tenuto*, *legato* po 2–3 notách v sekundových postupech
- zahraje noty v celých, půlových a čtvrtových hodnotách

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1 (max. do cv. 27)

Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (č. 1–5)

2. ročník – žák:

- tvoří tóny bzučením na rty bez tlaku na nátrubek, učí se retní vazby
- zvládá hru tónů základní řady v rozsahu c¹–d²
- hraje noty osminové, stejně jako půlové a čtvrtové s tečkou
- ovládá hru *tenuto*, *legato* po více notách v sekundových a terciových postupech, umí zahrát cvičení v dynamickém odstínění hry p–mf–f

- hraje stupnice C dur, B dur a G dur v půlových notách přes jednu oktávu z paměti
- hraje tónické kvintakordy v půlových notách

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1 (výběr do č. 56)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (výběr do č. 50)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (do č. 5)
 Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (výběr z č. 6–10)

3. ročník – žák:

- využívá základní návyky a dovednosti (správné držení těla a nástroje, práce s dechem a jazykem)
- umí zahrát tóny v rozsahu g–e², hraje kvalitní dlouhé tóny bez kolísání v intonaci
- hraje retní vazby po c²
- zvládá hru stupnic dur do 2 křížků + B dur a a moll
- hraje tónické kvintakordy
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1 (výběr do č. 84)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (výběr do č. 96)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (výběr do č. 11)
 Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (výběr z č. 7–20)

4. ročník – žák:

- je schopen připravit se na veřejné vystoupení
- zvládá hru rychlejších tempech v legatu i staccatu
- hraje legatové pasáže, kombinace legata, tenuta a staccata
- zvládá hru stupnic dur do 2 # a 2 b a moll 1 # a 1 b v rozsahu g–g², akordy hraje v probíraných stupnicích po 4 tónech s obraty
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti, umí zahrát z listu jednoduché cvičení

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1 (výběr do č. 100)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (výběr do č. 127)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (výběr do č. 23)
 Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (výběr z č. 21–34)

5. ročník – žák:

- je schopen se samostatně rozehrát před vlastním cvičením nebo vystupováním
- uplatňuje dosavadní získané dovednosti při interpretaci snadnějších sólových skladeb
- interpretuje skladby různých slohových období a je schopen je veřejně interpretovat
- zahraje orchestrální party v souborech různého zaměření a umí je stylově interpretovat
- dovede zahrát složitější a méně obvyklé takty, střídavé takty, nepravidelné dělení dob, synkopu
- hraje durové stupnice do 4 # a 4 b a mollové do 2 # a 2 b

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1 (výběr do č. 107)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (výběr)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (výběr do č. 39)
 Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (výběr z č. 35–42)

6. ročník – žák:

- samostatně uplatňuje získané dovednosti při interpretaci zadaných úkolů

- vnímá náladu skladby a tuto náladu je schopen vyjádřit a interpretovat elementárními výrazovými prostředky, při hře přednesových skladeb umí využít různých výrazových prostředků
- zvládá nacvičit skladby různých slohových období a připravit je k veřejnému vystoupení
- hraje z paměti durové stupnice do 5 # a 5 b a mollové stupnice do 4 # a 4 b v rozsahu 2 oktáv ve čtvrtových a osminových hodnotách *tenuto*, *staccato* i vázaně včetně akordů
- ovládá elementární transpozici
- hraje plynule chromatickou stupnici v rozsahu g–a²

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 1
 J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 2 (výběr do č. 132)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (vybraná cvičení a etudy)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (výběr do č. 46)
 Album starých mistrů – 47 skladeb pro trubku a klavír (výběr z č. 36–47)

7. ročník – žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- využívá všechny získané technické a výrazové dovednosti s důrazem na tvoření a kvalitu tónu
- zahraje všechny durové stupnice a mollové stupnice do 5 # a 5 b, tónický kvintakord s obraty po 4 tónech
- seznamuje se s dominantním septakordem a jeho obraty
- při hře uplatňuje dynamiku, technické rozlišení, frázování a agogiku v celém rozsahu nástroje
- ovládá elementární transpozici

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 2 (výběr do č. 138)
 A. Vajgl: Škola hry na trubku (vybraná cvičení a etudy)
 I. Kopáček: 50 etud pro trubku (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje všechny doposud získané zkušenosti a návyky z I. stupně studia
- hraje s intonační jistotou, správnou dechovou technikou při stálé nátlakové připravenosti
- zvládá nástroj v celém rozsahu při hře skladeb různých slohových období a žánrů
- rozvine výrazovou stránku hry na trubku v celém rozsahu nástroje (artikulaci, frázování)
- zvládá hru melodických ozdob dle svých schopností
- zvládá hru z listu

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 2 (výběr do č. 144)
 J. B. Arban: Kompletní škola hry na trubku (vybraná cvičení a etudy)

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zahrát obtížnější skladby různých období a stylů
- zvládá interpretaci a frázování taneční a jazzové hudby
- je schopen zhodnotit svůj výkon a porovnat ho s výkony ostatních žáků
- se seznamuje s technikou dvojitých a trojitých jazyků v pomalém tempu
- se učí jednoduché improvizaci
- využívá svých získaných zkušeností k samostatnosti a k rozšíření repertoáru i bez pomoci učitele

Doporučená literatura: J. Kolář: Praktická škola hry na trubku 2 (výběr do č. 151)

5. 1. 2. 13 Studijní zaměření Hra na pozoun

Popis a cíle studijního zaměření

Pozoun, podobně jako další dechové (a zvláště žesťové) nástroje, klade vyšší nároky na fyzickou vyspělost. Samostatné přípravné studium proto není v tomto studijním zaměření realizováno. Studium začíná v závislosti na odpovídajících fyzických předpokladech – samotný věk není rozhodující. K ovládnutí snížcového pozounu je nutná dostatečná délka paží, která žákům v počátku studia většinou chybí. Začátky studia jsou tedy stejné jako v případě hry na tenor nebo baryton (viz níže). Na snížcový pozoun se v případě zájmu přechází od 3. či 4. ročníku. V průběhu vzdělávání je možné studium na zmíněné žesťové nástroje kombinovat a doplňovat. Cílem výuky je vést žáka k tvořivé interpretaci skladeb různých stylů a žánrů a vychovat z něho aktivního hráče schopného hrát sólově nebo v souboru.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na pozoun	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na pozoun se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na pozoun

Základní studium I. stupně

1. ročník (tenor, baryton) – žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho ošetřováním, umí správně držet nástroj, při hraní sedí
- zná podstatu vzniku tónu, ovládá bzučení na rty bez nátrubku a na samotný nátrubek
- umí tvořit tóny základní řady B–b s omezením tlaku na rty
- zná funkci jazyka, břišních a lícních svalů
- umí hrát *tenuto* a *legato* po 2, 3, 4 i více notách v sekundových postupech
- zahraje stupnici B dur (C dur) v půlových notách a příslušné tónické kvintakordy
- čte noty v basovém i houskovém klíči

Doporučená literatura: M. Hejda: Přípravná škola na snížcový tenorový pozoun (vybrané etudy)
B. Slokar: Flexibility (cv. 1–2)

2. ročník (tenor, baryton) – žák:

- zaujímá správný posed/postoj při hraní

- zvládá základy bráničně-žeberního dýchání
- tvoří tóny bzučením na rty bez tlaku na nátrubek, ovládá zřetelné nasazování tónů
- zvládá hru tónů základní řady v rozsahu G–d¹ (a–e²)
- hraje tenuto, legato po 2, 3, 4 a více notách v sekundových a terciových postupech
- hraje vybrané durové stupnice v půlových notách a tónické kvintakordy v půlových notách rozložené po 3 tónech zpaměti
- umí zahrát retní vazbu alikvotních tónů v přiměřeném rozsahu

Doporučená literatura: M. Hejda: Přípravná škola na snižcový tenorový pozoun (vybrané etudy)
B. Slokar: Flexibility (výběr)
D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

3. ročník (od tohoto ročníku již je možná hra na snižcový pozoun) – žák:

- při hře stojí, navazuje na dovednosti, které získal při studiu hry na tenor nebo baryton
- umí tvořit tóny základní řady, zná rozdíly mezi hrou na baryton a snižcový pozoun, zvládá
- umí správně držet nástroj, ovládat a ošetřovat snižec
- dovede přesně vysunout snižec do 1.–4. polohy, orientuje se ve zbývajících polohách
- provádí sluchovou i vizuální kontrolu, dbá na kulturu tónu a intonační čistotu
- hraje vybrané durové stupnice, akordy po 3 tónech v obratu v půlových notách *tenuto* a *staccato*

Doporučená literatura: M. Hejda: Přípravná škola na snižcový tenorový pozoun (vybrané etudy)
J. Ušák: Škola hry na snižcový pozoun, 1. díl (výběr)
B. Slokar: Flexibility (výběr)
D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

4. ročník – žák:

- má nátiskovou jistotu v rozsahu F–f¹, hraje odlehčeným nátiskem
- ovládá lící svaly, retní vazby sousedních alikvotních tónů
- sleduje intonaci sluchem a ovládá přesný posun snižce v 1.–6. poloze
- hraje retní legato, zvládá jednoduchou snižcovou a smíšenou vazbu
- hraje vybrané stupnice v rozsahu nástroje, akordy po 4 tónech
- je schopen nacvičit jednoduché skladby s doprovodem klavíru

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snižcový pozoun, 1. díl (výběr)
B. Slokar: Flexibility (výběr)
D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

5. ročník – žák:

- ovládá tvorbu tónu v celém rozsahu nástroje
- při hře dbá na intonační čistotu, je schopen doladřovat výše a níže znějící tóny
- využívá dynamických a tempových odstínů
- ovládá retní, snižcovou a smíšenou vazbu v pomalejších tempech v rozsahu E–g¹
- hraje vybrané durové a mollové stupnice v rozsahu nástroje, tónické kvintakordy s obraty po 4 tónech ve čtvrt'ových hodnotách *legato* a *staccato*
- umí zahrát jednoduchou skladbu nebo cvičení z listu
- je schopen nastudovat přednesovou skladbu a veřejně ji přednést s doprovodem klavíru

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snižcový pozoun, 1. díl (výběr)
B. Slokar: Flexibility (výběr)

6. ročník – žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- je schopen hrát v různých dynamických odstínech
- zahraje retní i smíšenou vazbu v rychlejších tempech
- zvládá souhru s jiným nástrojem
- hraje durové a molové stupnice v přiměřeném rozsahu, T5 s obraty, určí a zahraje D7
- zná rozdíl v interpretaci vážné a lidové hudby
- je seznámen se speciálními možnostmi nástroje (glissando, frulato)

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snížcový pozoun, 1. a 2. díl (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

7. ročník – žák:

- aplikuje získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na kvalitu tónu a kulturu projevu
- využívá při hře dynamické a tempové rozlišení v celém rozsahu nástroje
- hraje všechny durové a molové stupnice, T5 a D7 s obraty zpaměti
- hraje přiměřeně obtížné skladby různých charakterů, žánrů a období
- zná základní melodické ozdoby (přiraz, nátryl, mordent, obal) a umí je zahrát
- je seznámen se specifickou artikulací tanečních a jazzových skladeb
- umí zhodnotit hudební výkon a svůj názor obhájit

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snížcový pozoun, 1. a 2. díl (výběr)

G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje zkušenosti a návyky získané v I. stupni studia
- hraje s intonační jistotou, lehkým nasazením a správnou dechovou technikou
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými polohami,
- hraje skladby různých slohových období a žánrů
- rozvíjí výrazovou stránku hry v celém rozsahu nástroje (artikulaci, frázování)
- zvládá hru melodických ozdob
- je seznámen s principy improvizace

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snížcový pozoun, 1. a 2. díl (výběr)

G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zahrát obtížnější skladby různých období a stylů
- zvládá interpretaci a frázování taneční a jazzové hudby a jednoduchou improvizaci
- je schopen se zapojit se do hry v komorní a souborové hry různých žánrů

- je schopen zhodnotit svůj výkon a porovnat ho s výkony ostatních žáků
- se profiluje podle vlastních preferencí, využívá svých získaných zkušeností k samostatnému studiu nových skladeb dle vlastního výběru
- umí využít karaoke při živém vystoupení

Doporučená literatura: J. Ušák: Škola hry na snižcový pozoun, 1. díl (výběr)
 J. Ušák: Škola hry na snižcový pozoun, 2. díl (výběr)
 G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)
 B. Slokar: Flexibility (výběr)
 D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

5. 1. 2. 14 Studijní zaměření Hra na tenor/baryton

Popis a cíle studijního zaměření

Jedná se o výuku na dechové žesťové nástroje s vyššími nároky na fyzickou vyspělost. Samostatné přípravné studium proto není v tomto studijním zaměření realizováno. Studium hry na tenor začíná v závislosti na odpovídajících fyzických předpokladech žáka. Skutečný věk v tomto případě není rozhodující. Během studia lze kombinovat hru na tenor s hrou na pozoun. Cílem výuky je vést žáka k tvořivé interpretaci skladeb různých stylů a žánrů a vychovat z něho aktivního hráče schopného hrát sólově nebo v souboru.

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na tenor/baryton	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na tenor/baryton se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na tenor/baryton

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho ošetřováním, umí správně držet nástroj, při hraní sedí
- zná podstatu vzniku tónu, ovládá bzučení na rty bez nátrubku a na samotný nátrubek

- umí tvořit tóny základní řady B–b s omezením tlaku na rty
- zná funkci jazyka, břišních a lícních svalů
- umí hrát *tenuto* a *legato* po 2, 3, 4 i více notách v sekundových postupech
- zahraje stupnici B/C dur v půlových notách, T5 s obraty rozložené po 3 tónech v půlových notách
- čte noty v houslovém i basovém klíči

Doporučená literatura: M. Procházka: Mladý kavalír, 1 díl (přípravná šk. hry na baryton – výběr)
B. Slokar: Flexibility (cv. 1–2)

2. ročník – žák:

- umí správně držet nástroj, zaujímá správný posed/postoj při hraní
- zvládá základy bráničného-žebního dýchání
- tvoří tóny bzučením na rty bez tlaku na nátrubek
- ovládá zřetelné nasazování tónů (začátek a zakončení), zvládá hru tónů v rozsahu G–d1 (a–e2) v celých, půlových, čtvrtových a osminových hodnotách
- hraje noty tenuto, legato po 2, 3, 4 a více notách v sekundových a terciových postupech
- hraje vybrané durové stupnice a T5 s obraty po třech tónech v půlových notách z paměti
- umí zahrát retní vazbu alikvotních tónů

Doporučená literatura: M. Procházka: Mladý kavalír, 1 díl (přípravná šk. hry na baryton – výběr)
B. Slokar: Flexibility (výběr)
I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)

3. ročník – žák:

- umí zahrát tóny v rozsahu g–g2 (F–f1) bez přílišného tlaku na nátrubek
- hraje retní píšťové a smíšené vazby v rozsahu sekundy, tercie, kvarty a kvinty
- zvládá hru stupnic dur do 2 křížků a 2 bček, mollových do 2 křížků a 2 bček
- hraje tónické kvintakordy s obraty rozložené po 3 tónech
- hraje různé rytmické způsoby ve čtvrtových a osminových hodnotách
- ovládá hru tenuto a legato v kvartách, kvintách a sextách
- zahraje jednoduchou skladbičku nebo píseň na úrovni 1. ročníku z listu nebo z paměti

Doporučená literatura: M. Procházka: Mladý kavalír, 1 díl (přípravná šk. hry na baryton – výběr)
M. Procházka: Mladý kavalír, 2 díl. (škola hry na baryton – vybrané etudy)
I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)
B. Slokar: Flexibility (výběr)
D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

4. ročník – žák:

- systematickou domácí přípravou prohlubuje prvky hudebnosti a rozvíjí techniku hry i hudební výraz
- nacvičí několik skladeb, je schopen jejich veřejného provedení
- zvládá hru *legatových* pasáží, kombinaci legata, tenuta a staccata
- zahraje různé rytmické obměny ve čtvrtových, osminových a šestnáctinových hodnotách, využívá agogické změny (*ritardando*, *accelerando*)
- ovládá stupnice dur a moll do 4 křížků a 4 bček
- zahraje z listu jednoduché cvičení na úrovni 1.–3. roč.
- zahraje jednoduchou skladbu / píseň z paměti

Doporučená literatura: M. Procházka: Mladý kavalír, 2 díl. (škola hry na baryton – vybrané etudy)

I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

5. ročník – žák:

- zvládá svůj způsob rozehrávání před vlastním cvičením nebo vystupováním
- uplatňuje dosavadní získané dovednosti při interpretaci snazších sólových skladeb
- využívá dynamických a tempových odstínů
- zvládá hru orchestrálních partů v souborech nebo v orchestrech a umí je stylově reprodukovat
- zahraje známou jednoduchou melodii podle sluchu
- nacvičí technická cvičení nebo etudy v předepsaných tempech, hraje složitější a méně obvyklé takty, střídavé takty, čtvrté trioly, dvě tečky za notou, synkopy
- zahraje všechny durové stupnice a T5 s obraty ve čtverořvuku

Doporučená literatura:

M. Procházka: Mladý kavalír, 2 díl. (škola hry na baryton – vybrané etudy)

I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

6. ročník – žák:

- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- hraje v různých dynamických odstínech
- zahraje retní i smíšenou vazbu v rychlejších tempech
- zvládá souhru s jiným nástrojem
- hraje durové a mollové stupnice, T5 s obraty, určí a zahraje D7
- zvládá nacvičit skladby různých slohových období a jejich veřejnou interpretaci
- ovládá interpretaci lidových písní v rámci malých dechových souborů

Doporučená literatura:

M. Procházka: Mladý kavalír, 2 díl. (škola hry na baryton – vybrané etudy)

I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)

7. ročník – žák:

- aplikuje získané technické i výrazové dovednosti s důrazem na kvalitu tónu a kulturu projevu
- využívá při hře dynamické a tempové rozlišení v celém rozsahu nástroje
- hraje všechny durové a mollové stupnice, T5 a D7 s obraty zpaměti
- samostatně nacvičí a zahraje přiměřeně obtížné skladby různých žánrů a období
- zná základní melodické ozdoby (přiraz, nátryl, mordent, obal, trylek) a umí je zahrát
- je seznámen se specifickou artikulací při hře tanečních skladeb
- umí zhodnotit hudební výkon a svůj názor obhájit

Doporučená literatura:

M. Procházka: Mladý kavalír, 2 díl. (škola hry na baryton – vybrané etudy)

I. Kopáček: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- uplatňuje všechny doposud získané zkušenosti a návyky z I. stupně studia
- hraje s intonační jistotou, správnou dechovou technikou při stálé nátlakové připravenosti
- zvládá nástroj v celém rozsahu i s pomocnými hmaty
- zahraje skladby různých slohových období a žánrů
- rozvine výrazovou stránku hry v celém rozsahu nástroje (artikulaci, frázování)
- zvládá hru melodických ozdob
- dle svých schopností zvládá hru z listu

Doporučená literatura:

I. Kopáčik: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zahrát obtížnější skladbu různých období a stylů
- zvládá interpretaci a frázování taneční i jazzové hudby a jednoduchou improvizaci
- je schopen se zapojit do komorní nebo souborové hry různých žánrů
- dokáže zhodnotit svůj výkon a porovnat ho s výkony ostatních žáků
- využívá získaných zkušeností k samostatnosti a dále si rozšiřuje repertoár i bez pomoci učitele
- se orientuje v hudebním dění, dle svých preferencí si vyhledává hudbu k poslechu i k interpretaci
- umí využít karaoke při živém vystoupení

Doporučená literatura:

I. Kopáčik: 100 etud pro baryton (výběr)

B. Slokar: Flexibility (výběr)

D. Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies (výběr)

G. Kopprasch: 60 Studies for Trombone, vol. 1 (výběr)

J. Ušák: Škola hry na snížcový pozoun, 2. díl (výběr)

5. 1. 2. 15 Studijní zaměření Hra na tubu

Popis a cíle studijního zaměření

Tuba je největším nástrojem ze skupiny dechových nástrojů žesťových a také jedním z největších, nejobjemnějších a nejtěžších nástrojů. Proto je potřeba před začátkem výuky hry na tubu dobře zvážit fyziologické možnosti a potřeby konkrétního žáka a konzultovat je s jeho zákonnými zástupci. Případně je možné zařadit žáka nejprve ke studiu přípravného dechového nástroje (zobcová flétna) nebo jiného (menšího) žesťového nástroje (tenor/baryton, příp. pozoun nebo trubka) a hru na tubu zařadit až od vyššího ročníku. Z tohoto důvodu také studijní zaměření nemá zformulovány výstupy přípravného studia. Vzhledem k basové poloze a specifické zvukové barvě nachází tento nástroj nezastupitelné uplatnění zejména v dechových či jiných orchestrech různého zaměření (dechovka, dixieland, symfonický orchestr ad.).

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na tubu	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3

Předmět Hra na tubu se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na tubu

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- popíše nástroj a sdělí pravidla základní péče o něj
- má osvojený správný postoj a držení nástroje
- předvede správné žeberně-brániční dýchání
- umí vytvořit přirozeně tóny na slabiku „TA“ a „TU“
- hraje jednoduché lidové písně
- hraje jednoduché melodické útvary legato
- je schopen hrát v základních dynamikách (p, mf, f)

Doporučená literatura:

Václav Hoza: 100 vybraných etud pro tubu

Miloslav Procházka: Mladý kavalír 1. díl

Miloslav Procházka: Album starých mistrů Tuba B/F

Brabimir Slokar: Flexibility – 1. a 2. cvičení

Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení

Carl Fischer: My First Arban

2. ročník – žák:

- má upevněné návyky správného postoje, držení nástroje, dýchání
- zvládne správné posazení nátrubku na rtech včetně správné polohy jazyka
- hraje v rozsahu alespoň jedné oktávy
- rozlišuje hru staccato, tenuto, legato
- ovládá hru s posuvkami do 2 #, b
- hraje jednoduché stupnice s kvintakordem
- hraje jednoduché lidové písně z paměti

- společně s učitelem hraje jednoduché dvojhlasy
- popíše způsob naladění nástroje
- ovládá hru základních dynamik

Doporučená literatura:

Václav Hoza: 100 vybraných etud pro tubu

Miloslav Procházka: Mladý Kavalír 1.díl – vybrané etudy

Miloslav Procházka: Mladý kavalír 2. díl

Miloslav Procházka: 50 etud pro tubu B/F

Miloslav Procházka: Album starých mistrů Tuba B/F

Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení

Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení

Carl Fischer: My First Arban

3. ročník – žák:

- hraje alespoň v rozsahu velké C – malé e
- ve svém rozsahu ovládá prstoklad
- hraje jednoduché melodie v pomalém tempu z listu
- zahraje z paměti 2–3 lidové písně
- je schopen naučit se z not jednoduchou skladbu
- určí začátek, vrchol a konec fráze
- ovládá hru v celé škále dynamik (p, mp, mf, f, ff)
- navrhne dynamiku a agogiku fráze
- ovládá plynulé přecházení z jedné dynamiky do druhé
- zopakuje po učiteli jednoduché melodické útvary

Doporučená literatura:

Václav Hoza: 100 vybraných etud pro tubu

Miloslav Procházka: Mladý kavalír 2. díl – vybrané etudy

Miloslav Procházka: 50 etud pro tubu B/F – vybrané etudy

Hal Leonard: First 50 songs-vybrané přednesy

Miloslav Procházka: Album starých mistrů Tuba B/F

Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení

Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení

Carl Fischer: My First Arban

4. ročník – žák:

- zahraje stupnice dur a moll do 4 #, b
- předvede základní výrazové prostředky (akcent, sf, fp)
- dokáže rozdělit skladbu na jednotlivé fráze a zahrát je samostatně
- fráze buduje pomocí dynamiky a agogiky
- orientačně naladí svůj nástroj
- hraje s učitelem z paměti lidové písně
- je schopen se samostatně z not naučit jednoduchou skladbu
- hraje jednoduché písně a skladby, přiřadí je k danému stylu či žánru

Doporučená literatura:

Václav Hoza: 100 vybraných etud pro tubu

Miloslav Procházka: Mladý kavalír 2. díl-vybrané etudy

Hal Leonard: First 50 songs – vybrané přednesy
 Miloslav Procházka: Album starých mistrů Tuba B/F
 Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení
 Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení
 Carl Fischer: My First Arban
 Vladislav Blazhevich: 70 studies for Bb flat Tuba, volume I. – vybrané etudy

5. ročník – žák:

- dbá na kvalitu tónu
- dbá na správnou intonaci, intonační jistotu
- zvládá úměrně svým schopnostem hru základních melodických ozdob (trylek, nátryl, příraz)
- ve skladbách navrhuje dynamiku, agogiku, frázování
- zapojuje se do výběru repertoáru

Doporučená literatura: Václav Hoza: 100 vybraných etud pro tubu-vybrané etudy
 Hal Leonard: First 50 songs-vybrané přednesy
 Georg Kopprasch: 60 Selected Etudes for Tuba-vol. 1
 Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení
 Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení
 Carl Fischer: My First Arban
 Vladislav Blazhevich: 70 studies for Bb flat Tuba, volume I. – vybrané etudy
 Vybrané přednesy

6. ročník – žák:

- ovládá hru základních melodických ozdob
- zahraje s učitelem zpaměti lidové písně a vytváří druhé hlasy
- hraje retní vazby
- ohodnotí svůj výkon
- ovládá nátiskovou techniku
- omezuje tlak nátrubku na rty

Doporučená literatura: Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení
 Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies – vybraná cvičení
 Georg Kopprasch: 60 Selected Etudes for Tuba, vol. 1
 Carl Fischer: My First Arban
 Vladislav Blazhevich: 70 studies for Bb flat Tuba, volume I. – vybrané etudy
 Vybrané přednesy

7. ročník – žák:

- je samostatný a je schopen intonační a rytmické sebekontroly
- samostatně nastuduje skladby hrané v souboru i sólově
- na studovaných skladbách je schopen ukázat typické znaky daného stylu a žánru
- rozlišuje interpretaci a sám správně interpretuje skladby různých slohových období
- vysvětlí a předvede základy transponování z F do B nebo opačně
- dokáže zhodnotit svůj výkon ve srovnání s výkony ostatních

Doporučená literatura: Brabimir Slokar: Flexibility – vybraná cvičení

Donald Hunsberger: The Remington Warm-Up Studies

Georg Kopprasch: 60 Selected Etudes for Tuba, vol. 1/2

Carl Fischer: My First Arban

Vladislav Blazhevich: 70 studies for Bb flat Tuba, volume I. – vybrané etudy

Vybrané přednesy

Základní studium II. stupně

1. – 2. ročník – žák:

- dokáže posoudit kvalitu a barvu tónu
- vysvětlí, jakým způsobem lze kvalitu tónu ovlivnit a dokáže svoje znalosti použít v praxi (dýchání, funkce rtů, jazyka, atd.)
- bezpečně hraje v rozsahu C–e, uvede základní pravidla pro nácvik obtížných pasáží hraných skladeb a je schopen je použít v praxi
- je schopen naladit se s klavírem i v rámci souboru
- s jistotou se orientuje v notovém zápise (vysvětlí význam zkratk a symbolů používaných pro zkrácení zápisu, dynamiku, tempo...)
- uvede zásady stylové interpretace pro různá stylová období a žánry
- je schopen stručně referovat o navštíveném koncertu či jiné hudební akci
- jmenuje své oblíbené interprety, skladatele a díla
- je schopen porovnat nahrávku s vlastní hrou pomocí různých kritérií
- je schopen samostatně vyhledat studijní materiál (noty, nahrávky, informace...)

3. – 4. ročník – žák:

- ovládá jistě techniku hry (správné dýchání, postoj, nasazení, artikulace)
- je schopen samostatně se naladit a doladovat během hry
- ovládá artikulační a výrazové prostředky používané při hře na tubu úměrně svým schopnostem
- umí diskutovat o výběru skladeb, jejich obtížnosti a žánru
- se s jistotou orientuje v notovém zápise (řídí se při hře z listu všemi běžně používanými symboly a značkami, vysvětlí pojmy)
- poslechem rozliší hudbu různých stylových období a žánrů
- je schopen posoudit stylovost interpretace a vyjadřovat se pomocí hudební terminologie
- zvládá retní vazby ve čtvrtých a osminových hodnotách

5. 1. 2. 16 Studijní zaměření Hra na kytaru

Popis a cíle studijního zaměření

Základy hry se realizují výhradně na klasickou kytaru. V případě zájmu je škola schopna poskytnout žákům také základy hry na elektrickou kytaru nebo basovou kytaru. Absolvent je schopen interpretovat sólové skladby a zapojit se do souborů různého zaměření. Ovládá hru z not a umí vytvořit hudební doprovod podle akordických značek.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- je seznámen s nástrojem a jeho správným držením
- zná zásady postavení pravé a levé ruky
- zahraje jednoduché zhudebněné říkanky a krátké rytmické ozvěny na jednotlivých strunách
- se orientuje v notovém označení strun

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na kytaru se vyučuje individuálně nebo skupinově v počtu 2 žáků. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na kytaru

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- se seznamuje s nástrojem, má uvolněné držení pravé a levé ruky při držení nástroje
- tvoří úhozy apoyando a tirando
- se orientuje v 1. poloze od c1 do g2
- čte noty ve výše uvedeném rozsahu
- používá notu celou, půlovou, čtvrtovou a osminovou a učí se nahlas počítat při hře
- zahraje jednoduchou skladbu z paměti
- zahraje jednoduché skladby s doprovodem učitele

Doporučená literatura: Nečekal – Mandel: Kytarová příprava
T. Stachak: Kytarová první třída

M. Kolba: Kytarová škola

J. Jirmal: Škola hry na kytaru pro začátečníky

2. ročník – žák:

- se orientuje na hmatníku v první poloze
- se orientuje v notovém zápise skladby, čte noty v houslovém klíči, rozumí hudebním pojmům v rozsahu daném učivem
- zahraje dvouhlasou skladbu
- používá kombinace všech prstů pravé ruky
- zahraje jednooktávové stupnice C–E dur s použitím prázdných strun
- zahraje akordy T, D7 k probraným stupnicím
- podle svých možností doprovodí akordy T, D7 jednoduchou píseň

Doporučená literatura:

J. Jirmal: Škola hry na kytaru pro začátečníky

T. Stachak: Kytarová první třída

C. Süsser: Cvičení a skladby pro začátečníky

M. Kolba: Kytarová škola

3. ročník – žák:

- používá techniku vzestupného legata
- dokáže za pomoci dynamiky odlišit melodii od doprovodu
- zahraje jednooktávové stupnice a, e, d moll v první poloze s použitím prázdných strun a zahraje T a D7 k těmto stupnicím
- zahraje dvouoktávové stupnice C–E dur a kadence T–S–D–T k těmto stupnicím
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu z paměti
- využívá základních harmonických funkcí z probraného učiva k doprovodu skladby
- se orientuje v notovém zápisu, rozumí hudebním pojmům v rozsahu daném učivem

Doporučená literatura:

J. Jirmal: Škola hry na kytaru pro začátečníky

T. Stachak: Kytarová první třída

C. Süsser: Cvičení a skladby pro začátečníky

Š. Rak: Minutová sóla

4. ročník – žák:

- zahraje dvouoktávové stupnice dur do 4 křížků a 4 b
- zahraje dvouoktávové stupnice moll: a, e, h, fis
- používá kadence T–S–D7–T k těmto stupnicím
- se seznamuje s technikou malého *barré*
- používá základní dynamiku *sul ponticello*, *sul tasto*
- se orientuje ve druhé poloze

Doporučená literatura:

J. Jirmal : Škola hry na kytaru pro začátečníky

T. Stachak: Etudy

F. Carulli: Etudy díl A

C. Süsser: Cvičení a skladby pro začátečníky

5. ročník – žák:

- se orientuje v notovém záznamu skladby, rozumí nejdůležitějším hudebním pojmům a názvosloví (dynamika, tempo)

- používá techniku legata vzestupného i odtažného
- využívá hru přirozených flažoletů
- zahraje akordický doprovod k písni dle svých možností s využitím kadence T–S–D7–T
- používá v doprovodech písni 2/4 a 3/4 metrum
- zahraje z listu skladby nižší technické obtížnosti
- se zapojuje do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření

Doporučená literatura: F. Carulli: Etudy díl A
 T. Stachak: Kytarová extra třída
 T. Stachak: Etudy 1.díl
 L. Brouwer: Etudy

6. ročník – žák:

- ovládá hru dvouoktávových stupnic dur i moll
- zahraje kadence T–S–D7– T s použitím *barré* k probraným stupnicím
- plynule přechází do hry ve vyšších polohách
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- dle svých schopností zahraje doprovod podle akordických značek
- je schopen při nácviu skladby používat metronom
- se aktivně podílí na výběru přednesových skladeb

Doporučená literatura: F. Carulli: Etudy díl A, B
 L. Brouwer: Etudy
 T. Stachak: Etudy 1. a 2. díl
 M. Carcassi: 6 capriccií op.26
 J. Sagreras: Etudy 2. díl
 M. Tesař: S kytarou napříč žánry

7.ročník – žák:

- ovládá základní nástrojovou techniku
- zvládá hru typových durových stupnic
- zahraje obraty kvintakordu k probraným stupnicím
- hraje ve vyšších polohách, orientuje se v notovém zápisu
- zahraje složitější rytmické útvary
- hraje s tónovou kulturou a je schopen si naladit nástroj
- dle svých schopností vytváří samost. doprovod k písni – dle notace / akord. značek / vlast. improvizace

Doporučená literatura: J. Sagreras: Etudy 2.díl
 J. Jirmal: 30 etud
 M. Carcassi: 6 capriccií op. 26
 L. Brouwer: Etudy
 T. Stachak: Etudy 2. díl
 F. Carulli: Etudy díl B
 M. Tesař: S kytarou napříč žánry

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- hraje repertoár různých žánrů a období dle svých schopností, využívá hudební analýzu skladby jako prostředku k pochopení skladby
- z nahrávky či vlastní interpretace pozná základní prvky hudby jednotlivých slohových období
- si na základě poslechu samostatně vybírá skladby k vlastnímu studiu
- ovládá různé technické prvky a techniky hry na nástroj
- využívá kvalitního tónu a úhozu k interpretaci hudby v barevných a dynamických odstínech
- se orientuje v notovém zápisu, doprovází podle akordických značek
- se zapojuje do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, aktivně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace

3.–4. ročník – žák:

- ovládá speciální kytarové techniky – *legato*, *rasgueado*
- samostatně volí způsob hry doprovodu, hraje kadenci a vytváří vlastní hudební doprovod podle individuálních schopností
- se profiluje podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných vědomostí a dovedností k samostatnému vyhledávání a studiu nových skladeb

5. 1. 2. 17 Studijní zaměření Hra na bicí nástroje

Popis a cíle studijního zaměření

Výuka hry na bicí nástroje je zaměřena na zvládnutí techniky hry na malý buben a bicí soupravu. Problematika techniky hry je procvičována pomocí vhodného notového materiálu a různých cvičení. Žáci se dále učí tvorbě rytmických doprovodů, breaků. Ve vyšších ročnících se žáci seznamují i s hrou na melodické bicí nástroje. Cílem výuky je, aby žák ovládal techniku hry a byl schopen samostatně vytvářet rytmické doprovody v rámci daného hudebního stylu. Žáci se pak mohou uplatnit jako hráči v různých kapelách a souborech.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- zná správné držení těla a paliček
- je schopen zopakovat učitelem předebraný rytmický motiv

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Hra na bicí nástroje	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Hra na bicí nástroje se vyučuje na I. a II. st. individuálně; v přípravných ročnících individuálně nebo ve dvojicích. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj. | Pro předmět Sborový zpěv by žák měl vykazovat hlasové předpoklady.

Ročníkové výstupy předmětu Hra na bicí nástroje

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- využívá při hře správné držení těla a paliček
- dokáže vyjmenovat nástroje bicí soupravy
- je schopen zopakovat učitelem předebraný rytmický motiv
- ovládá dělení not v rozsahu celá až osminová nota
- zahraje několik taktů v tempu, které udává učitel
- zvládá základní koordinaci na bicí soupravě a zahraje rytmický doprovod s jednoduchým breakem

Doporučená literatura: Libor Kubánek: Začínáme na bicí (cv. na malý buben + výběr cv. na bicí soupravu)

2. ročník – žák:

- ovládá dělení not v rozsahu celá až osminová nota včetně pomlk

- se seznamuje se hrou na melodické nástroje
- zahraje stupnici C dur na xylofon
- zvládá základní koordinaci na bicí soupravě a zahraje rytmický doprovod s jednoduchým breakem
- zahraje několik řádků hudebního textu na malý buben bez zastavení
- zahraje několik řádků hudebního textu na bicí soupravu bez zastavení

Doporučená literatura: Libor Kubánek: Začínáme na bicí (výběr)
 J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 2)
 Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu – č. 1
 Tom Hapke: 66 drum solos (č. 1 a 2)

3. ročník – žák:

- dále upevňuje základní návyky a dovednosti, rozšiřuje dělení not o trioly a šestnáctiny
- dokáže zahrát v rozmezí forte až piano
- se orientuje v jednoduchém notovém zápisu
- ovládá základní rytmické doprovody
- se orientuje v základní technice hry na perkusní bicí nástroje, na xylofon zvládá jednoduché skladby
- vnímá náladu skladby a vyjádří ji elementárními výrazovými prostředky

Doporučená literatura: Libor Kubánek, Začínáme na bicí (cv. paradiddle a akcentů)
 J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 4)
 Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu (výběr do č. 2)
 Tom Hapke: 66 drum solos (č. 1–4)

4. ročník – žák:

- ovládá hru na jednotlivé nástroje bicí soupravy, hru na pedály, hi-hat a činely
- se orientuje v notovém zápisu
- zahraje pokročilejší koordinace s využitím všech čtyř končetin
- zná základní techniku hry na melodické a perkusní bicí nástroje
- dokáže zahrát základní rytmický doprovod k reprodukované hudbě

Doporučená literatura: Miloš Veselý: Paradiddle (výběr)
 Libor Kubánek: Drum play Along 1 (výběr)
 J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 6)
 Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu (výběr do č. 4)
 Tom Hapke: 66 drum solos (výběr z č. 1–7)

5. ročník – žák:

- čte notový zápis a je schopen zahrát několikařádkový zápis soupravy bicích nástrojů bez přerušení
- má představu o kultuře tónu na blanzvučné, perkusivní a melodické bicí nástroje
- ovládá základní techniku hry na melodické a perkusní bicí nástroje
- ovládá základy hry na dvojšlapku
- na xylofon je schopen zahrát jednoduchou skladbu z not
- ovládá několik patternů z paměti a je schopen k nim zahrát breaky k reprodukované hudbě

Doporučená literatura: Miloš Veselý: Paradiddle (výběr)
 Libor Kubánek: Drum play Along 1, 2 (výběr)
 Libor Kubánek: Breaky a sóla (výběr)

J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 8)

Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu (výběr do č. 6)

Tom Hapke: 66 drum solos (výběr z č. 1–9)

6. ročník – žák:

- čte složitější notový zápis a bez přerušení zahraje několikařádkový zápis soupravy bicích nástrojů
- si umí správně postavit soupravu, umí vyměnit a naladit blánu na bubnu
- je seznámen se složitější technikou hry na melodické a perkusní bicí nástroje
- dovede udržet požadovaný rytmus po celou dobu skladby
- sám odhadne a udrží vhodný pattern s doprovody k reprodukované hudbě
- dokáže zahrát jednoduchý notový zápis na dvojšlapku

Doporučená literatura:

Miloš Veselý: Paradiddle (výběr)

Libor Kubánek: Drum play Along 1, 2 (výběr)

Libor Kubánek: Breaky a sóla (výběr)

J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 10)

Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu (výběr do č. 8)

Tom Hapke: 66 drum solos (výběr z č. 1–13)

7. ročník – žák:

- ovládá základní techniku hry na rytmické, melodické a perkusní nástroje, využívá ji při hře doprovodu i sólově
- zvládá rytmické doprovody v základním tvaru i v jednoduchých variacích
- je seznámen s laděním nástrojů
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- samostatně pracuje s poslechem hudebních nahrávek
- má základní přehled o vývoji bicích nástrojů a uvede jejich příklady

Doporučená literatura:

Miloš Veselý: Paradiddle (výběr)

Libor Kubánek: Drum play Along 1, 2 (výběr)

Libor Kubánek: Breaky a sóla (výběr)

J. Tuzar: Etudy pro malý buben (výběr do č. 15)

Martin Vajgl: Etudy pro bicí soupravu (výběr do č. 10)

Tom Hapke: 66 drum solos (výběr z č. 1–16)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- využívá při hře základní návyky a dovednosti (správné držení těla, držení paliček), různé techniky hry a základní typy úderů
- čte notový zápis a je schopen zahrát několikařádkový zápis bicí soupravy bez přerušení
- hraje dynamicky na malý buben, používá akcenty, víření
- zahraje na bicí soupravu doprovod složitějších hudebních stylů
- zahraje jednoduché notové zápisy na melodické a perkusní nástroje
- hraje přírazy a ghosty dle vlastního citu v základních patternech
- má přehled o bicích nástrojích

- zná různé držení paliček a umí hrát s metličkami

3.–4. ročník – žák:

- ovládá různé druhy techniky hry
- nastuduje náročnější skladbu pro daný nástroj, má vlastní představu o její interpretaci
- se zapojuje do souborů nejrozličnějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- ovládá hru z listu, dokáže číst partituru bicích nástrojů
- doprovází hudební skupinu (band), tvoří vlastní improvizace a fill in (pro hru na bicí soupravu)
- se orientuje v historii i současnosti hry na bicí nástroje
- se profiluje dle svého zájmu, využívá nabyté zkušenosti v neprofesionální/poloprofesionální praxi

5. 1. 2. 18 Studijní zaměření Sólový zpěv

Popis a cíle studijního zaměření

Zpěv je specifický umělecký projev lidského hlasu, který je zároveň nejstarším a nejpřirozenějším hudebním vyjádřením člověka. Hlavním cílem výuky sólového zpěvu je, prostřednictvím osvojení pěvecké techniky a stylové interpretace, poskytnout žákovi základní hudební vzdělání žáka rozvíjet ho směrem k samostatnému hudebnímu projevu. Případné vady řeči konzultujeme a řešíme ve spolupráci s logopedickou poradnou. Problematika mutace je vždy posuzována individuálně a ve spolupráci s foniatrií.

Ročníkové výstupy přípravného studia – žák:

- je seznámen s přirozenou výslovností a intonací řeči
- zná základní zásady přirozeného držení těla
- pracuje na klidném nádechu
- zazpívá jednoduchou píseň

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace											
	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Hudební nauka	1	1	1	1	1							
<i>Povinně volitelný předmět skupinové interpretace:</i> Hra v souboru Sborový zpěv						2	2	2	2	2	2	
Celkem hod.	2	2	2	2	2	3	3	3	3	3	3	

Předmět Sólový zpěv se vyučuje individuálně nebo skupinově v počtu 2 žáků. | Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka jsou shodné pro všechna studijní zaměření HO a jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.19. | Od 6. ročníku I. stupně je žák zařazen do povinně volitelného předmětu (PVP). Ročníkové výstupy PVP jsou vypracovány v kapitole 5.1.2.20. Preference pro zařazení do PVP pro nový šk. r. jsou zjišťovány během II. pololetí předchozího šk. r., následně může ještě docházet ke změnám z důvodů organizačních, kapacitních aj.

Ročníkové výstupy předmětu Sólový zpěv

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- je veden ke správnému držení těla a správnému postoji při zpěvu
- se seznamuje se základy klidného dýchání a procvičuje je pomocí dechových cvičení
- se seznamuje se základními pojmy pěvecké techniky
- po vzoru učitele procvičuje jednoduchá hlasová cvičení
- se snaží o správnou intonaci jednoduchých melodických úryvků
- dle svých možností zdokonaluje správnou artikulaci
- se snaží zopakovat jednoduché rytmické a melodické úryvky
- se snaží zpívat jednoduché lidové a umělé písně

Doporučená literatura: Sborník písní ZUŠ Vyškov pro 1. ročník sólového zpěvu

2. ročník – žák:

- se snaží o správné držení těla a správný postoj při zpěvu
- je veden k bráničnímu dýchání a procvičuje jej pomocí dechových cvičení
- se seznamuje se základy hlasové hygieny a základními aspekty pěvecké techniky
- procvičuje jednoduchá hlasová cvičení a seznamuje se s měkkým nasazením tónu
- správně zaintonuje kratší melodické úryvky, zopakuje rytmické a melodické úryvky
- zdokonaluje artikulaci a seznamuje se s pěveckou frází a kantilénou
- zpívá jednoduché lidové a umělé písně s jednoduchým klavírním doprovodem i z paměti

Doporučená literatura: Sborník písní ZUŠ Vyškov pro 2. ročník sólového zpěvu

3. ročník – žák:

- fixuje správné držení těla a správný postoj při zpěvu
- se snaží ovládnout brániční dýchání a zdokonalovat jej pomocí dechových cvičení
- se snaží využívat základní aspekty pěvecké techniky a hlasové hygieny
- seznamuje se s měkkým a opřeným nasazením tónu v jednoduchých cvičeních
- snaží se objevit hlavovou rezonanci, dodržovat čistou intonaci a správnou artikulaci
- snaží se o dodržení pěvecké fráze a zdokonaluje legatový zpěv
- zpívá z paměti lidové a umělé písně s klavírním doprovodem

Doporučená literatura: Sborník písní ZUŠ Vyškov pro 3. ročník sólového zpěvu

4. ročník – žák:

- si uvědomuje správné držení těla a umí zaujmout správný postoj při zpěvu
- zdokonaluje brániční dýchání a seznamuje se s principem žeberně-bráničního dýchání
- zná a snaží se využívat základní aspekty pěvecké techniky a hlasové hygieny
- snaží se o měkké a opřené nasazení tónu, snaží se používat hlavovou rezonanci
- fixuje dodržování pěvecké fráze a snaží se vyjádřit náladu písně
- dle svých možností zpívá z paměti písně různého charakteru s klavírním doprovodem

Doporučená literatura:

F. Sládek: Náš poklad I.

J. Křička: Zvířátka

V. Neumann: Tři šňůrky písniček pro děti

K. Bendl: Skřivánčí písně

I. K. I. Poslední: Zpívání nás baví

5. ročník – žák:

- automaticky zaujímá správné držení těla a správný postoj při zpěvu
- ovládá brániční dýchání a zdokonaluje žeberně-brániční dýchání
- využívá základy a seznamuje se s náročnějšími aspekty pěvecké techniky
- uvědomuje si zásady hlasové hygieny
- dále zdokonaluje měkké a opřené nasazení tónu a využívá hlavovou rezonanci
- navazuje na základní vědomosti a snaží se zvládnout komplikovanější vokální cvičení
- dodržuje pěveckou frázi a dovede vyjádřit náladu písně
- zpívá z paměti lidové a umělé písně různého charakteru a stylů s klavírním doprovodem

Doporučená literatura:

N. Vaccai: Metodo pratico

F. Sládek: Náš poklad I., II.
L. Janáček: Moravská lidová poesie v písních
B. Martinů: Písničky na jednu stránku, Písničky na dvě stránky
K. Bendl: Skřivánčí písně

6. ročník – žák:

- automaticky zaujímá pěvecký postoj a ovládá základy dechové techniky
- dále rozvíjí žeberně-brániční dýchání a snaží se o prodlužování výdechového proudu
- se snaží zdokonalovat aspekty pěvecké techniky a uplatňuje zásady hlasové hygieny
- se ve vokálních cvičeních snaží uplatnit správnou pěveckou techniku
- se, dle svých hlasových možností, snaží o plynulý přechod mezi rejstříky
- se snaží o výstavbu jednotlivých frází a užití vhodných výrazových prostředků
- zpívá náročnější skladby různého charakteru a stylů odpovídající jeho schopnostem

Doporučená literatura: N. Vaccai: Metodo pratico
A. Parisotti: Arie antiche
F. Sládek: Náš poklad I., II.
L. Janáček: Moravská lidová poesie v písních
B. Martinů: Nové slovenské písně
V. Klusák: Nové slovenské písně

7. ročník – žák:

- automaticky využívá správné pěvecké návyky, zásady správné artikulace a hlasové kultury
- vědomě pracuje na zdokonalení náročnějších aspektů pěvecké i dechové techniky
- se snaží využívat správnou pěveckou techniku i v náročných vokálních cvičeních
- zdokonaluje plynulé přechody mezi rejstříky a uplatňuje zásady hlasové hygieny
- snaží se o kultivovaný pěvecký projev a vhodné výrazové prostředky
- zpívá skladby různého charakteru a stylů odpovídající jeho schopnostem

Doporučená literatura: N. Vaccai: Metodo pratico
A. Parisotti: Arie antiche
L. Janáček: Moravská lidová poesie v písních
B. Martinů: Nové slovenské písně
M. Schneider-Trnavský: Zo srdca
P. Haas: Šest písní v lidovém tónu
A. Dvořák: V národním tónu, Biblické písně
E. Destinnová: Album klasiků

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- si uvědomuje veškeré návyky a snaží se s nimi vědomě pracovat a dále je zdokonalovat
- se snaží využívat správnou pěveckou techniku v písních
- vědomě pracuje na vyrovnaném hlase v celém svém rozsahu
- pracuje na kultivovaném pěveckém projevu, dodržování frází a výrazových prostředcích
- používá adekvátní výraz přiměřený svému věku i realizované skladbě

Doporučená literatura: G. Concone: 50 lecciones

V. M. Soler: 12 canzonette italiane
 A. Lewis: A Selection of Italian Arias I., II.
 A. Parisotti: Arie antiche
 B. Smetana: Večerní písně
 A. Dvořák: Cigánské melodie, V národním tónu, Biblické písně
 E. Destinnová: Album klasiků
 M. Schneider-Trnavský: Slovenské národné piesne, Zo srdca
 V. Novák: Slovenské spevy

3.–4. ročník – žák:

- vědomě pracuje s veškerými návyky a dále je zdokonaluje
- využívá správnou techniku a přizpůsobuje ji různým stylovým obdobím
- kultivovaně interpretuje vokální skladby různých slohových období
- dokáže použít dynamickou i agogickou škálu v souvislosti s charakterem skladby
- se snaží aplikovat správné frázování i v náročnějších skladbách
- se dokáže orientovat ve složitějších vícehlasých skladbách

Doporučená literatura: k literatuře pro 1.–2. roč. II. st. lze přidat např.:

F. Schubert: 25 písní

P. Eben: Písně z Těšínska

5. 1. 2. 19 Vyučovací předmět Hudební nauka

Popis předmětu a jeho cíle

Kolektivní výuka Hudební nauky je zaměřena k získávání všeobecně teoretických znalostí o hudbě, jejím vzniku a vývoji. Je úzce propojena s výukou hry na jednotlivé hudební nástroje i s výukou sólového zpěvu. Přispívá k rozvoji intonačního a rytmického cítění, seznamuje žáky s jednotlivými uměleckými slohy a směry a umožňuje jim orientovat se v současné hudbě. Žáci jsou vedeni k soustředěnému a komplexnímu vnímání hudby i ke schopnosti vyjadřovat své pocity a prožitky. Předmět je realizován v 1.–5. ročníku základního studia I. stupně a je povinný pro všechna studijní zaměření hudebního oboru.

Ročníkové výstupy předmětu Hudební nauka

1. ročník – žák:

- poznává vybrané základní hudební pojmy (dynamická znaménka apod.) a užívá je v praxi
- si osvojuje základní orientaci v notovém zápise (klíč, takty, linky a mezery, noty a pomlky)
- ovládá čtení not v houslovém klíči (rozsah zejm. c^1 – c^2 , příp. cca g – g^2)
- se učí cítit a vyjádřit metrum, zkouší reprodukovat prosté rytmické útvary (dle sluchu/zápisu)
- se učí pozorně a aktivně naslouchat hudbě a zkouší popsat její náladu
- na základě rozpoznávání principů podobnosti a kontrastu zkouší svými slovy popisovat drobné hudební formy (nejjednodušší písňové formy)
- dobře zná hudební abecedu, stupnice C dur, G dur, F dur a jim náležející tónické akordy
- pravidelně zkouší propojovat teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi

2. ročník – žák:

- rozumí vybraným hudebním pojmům (označení taktů, dynamika, tempo)
- rozvíjí orientaci v notovém zápise (klíč, předznamenaní, takt, tempo, tónové výšky a délky)
- ovládá čtení not v houslovém a basovém klíči
- dokáže reprodukovat jednoduché melodické a rytmické útvary (dle sluchu/zápisu)
- rozvíjí aktivní naslouchání hudebnímu dílu, zkouší vyjádřit vlastní dojmy a pocity
- se orientuje v durových stupnicích do 3# a 3b – zná jejich předznamenaní a tónické akordy
- rozezná tónorod hrané skladby (sluchově i v notovém zápise – nezávisle na sobě)
- prohlubuje sluchovou orientaci v drobných hudebních formách (malé písňové formy)
- pravidelně zkouší propojovat teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi

3. ročník – žák:

- rozumí vybranému hudebnímu názvosloví v rozsahu daném učivem (označení taktů, dynamická znaménka, tempová a výrazová označení)
- prohlubuje orientaci v notovém zápise (klíč, předznamenaní, takt, tempo, výraz, noty a pomlky od celé po šestnáctinovou, názvy not v houslovém a basovém klíči)
- zkouší reprodukovat různé melodické/rytmické útvary, zkouší zaznamenat hudební myšlenku
- aktivně poslouchá hudbu, učí se vyjádřit vlastní názor na ni a zároveň respektovat názory druhých
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 3# a 3b – zná jejich předznamenaní a základní harmonické funkce (T, S, D)
- zvládá základní dělení intervalů (čisté a velké) a dovede je vytvořit
- získává elementární přehled o dějinách hudby (názvy období, chronologie, prostá charakteristika)

- se seznamuje s rozmanitými hudebními formami (písňová forma, variace, rondo)
- je veden k poslechovému rozeznání polyfonní a homofonní faktury
- pravidelně zkouší propojovat teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi

4. ročník – žák:

- prohlubuje znalosti vybraného hudebnímu názvosloví
- transponuje jednoduchou/známou melodii do jiné tóniny
- se orientuje v grafickém záznamu hudebního díla a je schopen jej svým způsobem realizovat
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 5# a 5b – zná jejich předznamenání a základní harmonické funkce (T, S, D)
- prohlubuje přehled o dějinách hudby (významní představitelé jednotlivých období a jejich díla)
- se posluchačsky seznamuje s rozsáhlejšími hudebními formami (písňové formy, variace a rondo)
- poznává princip dělení hudebních nástrojů, dělení hlasů a rozlišení základních hudebních uskupení
- pravidelně propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi

5. ročník – žák:

- chápe a užívá rozmanité hudební pojmy (takty, dynamika, tempo, výraz apod.)
- se orientuje v durových a mollových stupnicích do 7# a 7b – zná jejich předznamenání a základní harmonické funkce (T, S, D); u stupnic do 4# a 4b případně poznává i jejich vedlejší harmonické funkce (II., III., VI. st.)
- je elementárně obeznámen se složitějšími hudebními formami a je veden k jejich sluchovému rozpoznávání (sonátová forma, polyfonní útvary)
- zkouší tvořit vlastní jednoduché rytmicko-melodické útvary a transponuje melodii do různých tónin
- se orientuje v různých hudebních uskupeních, chápe princip rozdělení hlasů i hudebních nástrojů a učí se je sluchově rozpoznávat
- poznává souvislosti vývoje dějin hudby (charakteristiky hudebního vyjadřování, představitelé)
- aktivně poslouchá hudbu, vyjadřuje a zdůvodňuje své názory na ni, zároveň respektuje názory druhých
- propojuje teoretické vědomosti s praktickými dovednostmi
- poznává základy skupinové interpretace a je díky tomu dobře připraven na zapojení do povinně volitelných předmětů kolektivní interpretace

5. 1. 2. 20 Povinně volitelné předměty

Popis a hlavní cíle

Cílem skupinové interpretace je vytváření silného pocitu odpovědnosti za každý individuální výkon, který je základem pro kvalitní výsledek společné produkce. Žáky motivujeme možnostmi veřejných vystoupení v rámci souborů, aby vnímali odezvu vynaloženého úsilí. Výuka PVP je organizována pro žáky 6. a 7. roč. I. st. a pro žáky 1.–4. roč. II. st. a **je vždy realizována v blocích o délce dvou vyučovacích hodin týdně.**

V případě, že žák studuje na v rámci základního uměleckého vzdělávání více studijních zaměření v hudebním oboru a je v těchto zaměřeních zařazen do různých ročníků studia, může zákonný zástupce žáka anebo zletilý žák požádat o uznání PVP, vystudovaného ve studiu s vyšším ročníkem, do studia s ročníkem nižším. (Děje se tak v souladu s Vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání, a při splnění všech dalších náležitostí, které tato vyhláška stanovuje.) Předpokladem pro možnost tohoto uznání je naplnění i těch ročníkových výstupů, které jsou níže u každého PVP označeny podtržením. (Tyto výstupy jsou tedy pro žáky ve vícero studijních zaměřeních povinné k naplnění, zatímco pro ostatní žáky zůstává jejich naplnění nepovinné.) Zároveň ovšem zůstává výuka PVP pro tyto žáky otevřena v plném rozsahu, tj. za každé studované zaměření mohou navštěvovat další PVP. Stejně tak platí, že pokud žák studuje jedno studijní zaměření a má zájem být zařazen do vícero PVP, je to – v případě dostatečné kapacity – také možné. Rovněž platí, že výuka PVP je otevřena i talentovaným žákům nižšího než 6. ročníku I. st. V případě zájmu o takové dřívější zařazení se PVP v daném ročníku stává pro žáka předmětem nepovinným („volně volitelným“); možnost zařazení je podmíněna kapacitou jednotlivých PVP a také doporučujícím stanoviskem třídního pedagoga i pedagoga příslušného PVP (postačuje ústní formou).

Povinně volitelné předměty mohou být doplněny bývalými žáky a absolventy základních uměleckých škol, kterým působení v předmětu povoluje ředitel školy na základě písemné žádosti zletilého žáka nebo zákonného zástupce. Tito spolupracující členové souborů nejsou vedeni jako žáci školy, musejí však respektovat všechny platné vnitřní směrnice školy, včetně BOZP, se kterými jsou na začátku školního roku seznámeni.

5. 1. 2. 20. 1 Vyučovací předmět Hra v souboru

Ročníkové výstupy předmětu Hra v souboru

Základní studium I. stupně

6.–7. ročník – žák:

- se orientuje v notovém zápisu (partu)
- reaguje na pokyny dirigenta / vedoucího souboru
- se učí při hře aplikovat dovednosti a znalosti získané v individuální výuce
- je schopen sluchově rozlišovat jednotlivé hlasy souboru

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- spoluvytváří charakter skladby a dokáže se přizpůsobit spoluhráčům
- využívá dovedností získaných v individuální výuce
- se orientuje ve svém partu, je schopen sluchově rozlišit a opravit případnou chybu
- zvládne nastudovat a interpretovat snazší/kratší sólový part

3.–4. ročník – žák:

- dokáže samostatně nastudovat svůj part
- aplikuje získané interpretační dovednosti a spoluvytváří náladu skladby

- interpretuje skladby různých stylů a žánrů, správně frázuje, přizpůsobuje se ostatním hráčům
- se podílí na vyhledávání repertoáru dle zaměření souboru

5. 1. 2. 20. 2 Vyučovací předmět Sborový zpěv

Ročníkové výstupy předmětu Sborový zpěv

Základní studium I. stupně

6.–7. ročník – žák:

- poznává, osvojuje si a dodržuje základní pěvecké návyky
- zpívá ve sboru s instrumentálním doprovodem, popřípadě *a capella*
- reaguje na gesta sbormistra a spolupracuje s ostatními sboristy
- ovládá techniku střídavého (sborového) dýchání
- se komplexně orientuje v partituře (v zápise jednohlasých a vícehlasých skladeb)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- zvládá základní orientaci v partituře sborové skladby
- zpívá jednohlasé a vícehlasé písně různých žánrů
- uplatňuje zásady správné pěvecké/sborové artikulace
- zodpovědně spolupracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- zvládne nastudovat a interpretovat snazší/kratší sólový part

3.–4. ročník – žák:

- dokáže zpívat z listu jednodušší skladby, zpívá *a capella* i s nástrojovým doprovodem
- zodpovědně spolupracuje na vytváření společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace
- uplatňuje návyky kultivovaného sborového zpěvu
- se podílí na vyhledávání repertoáru dle zaměření sboru

5. 1. 2. 20. 3 Vyučovací předmět Čtyřruční hra

Tento vyučovací předmět je určen žákům studijních Hra na klavír, Hra na EKN a Hra na varhany.

Ročníkové výstupy předmětu Čtyřruční hra

Základní studium I. stupně

6.–7. ročník – žák:

- se orientuje ve čtyřručním notovém zápisu
- se umí přizpůsobit spoluhráči rytmicky a tempově a chápe nutnost kvalitní přípravy k souhře
- dokáže rozlišit vůdčí a doprovodný hlas v obou partech (poslechem nahrávky / studiem partů)

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- pohotově reaguje na hru spoluhráče přizpůsobením v oblasti rytmu, dynamiky a přednesu
- využívá dovedností získaných v individuální výuce
- dokáže spolupracovat na tvorbě společného pojetí interpretace

3.–4. ročník – žák:

- dokáže s vysokou mírou samostatnosti nastudovat svůj part
- se podílí na výběru skladeb různých stylů/žánrů i na stylu interpretace
- umí samostatně vytvářet pedalizaci

5. 2 Výtvarný obor

Umění neopakuje viditelné, nýbrž činí viditelným.

Paul Klee

Charakteristika výtvarného oboru

Výtvarný obor ZUŠ Vyškov se soustřeďuje na všechny děti a mladé lidi, kteří projevují zájem o výtvarné vzdělávání. V základním studiu rozvíjí výtvarné citění, myšlení, tvořivost a konstruktivní uvažování žáků. Studium nabízí nové i tradiční vyjadřovací prostředky, materiály i témata, která ovlivňují vnímání okolního světa a pomáhají žákovi přirozeně se začleňovat do společnosti. Citové, morální a osobnostní rozvíjení dítěte je nejcenějším přínosem oboru k všeobecnému vzdělání mladé generace.

Organizace výuky

Výuka v základním studiu probíhá ve skupinách o počtu 8–15 žáků jednou týdně v bloku o délce 3 vyučovací hodiny; v přípravném studiu se jedná o 1 vyučovací hodinu. V jedné skupině může být spojeno více ročníků I. i II. stupně.

5. 2. 1 Přípravné studium výtvarného oboru

Učební plán přípravného studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Výtvarné vyjadřování	1	1

Ročníkové výstupy předmětu Výtvarné vyjadřování

1.–2. ročník – žák:

- spontánně zachycuje realitu způsobem odpovídajícím svému věku
- tvořivě i hravě poznává různé techniky a materiály včetně hlíny a špachtle
- zná základní barvy, namíchá barvy sekundární
- je schopen vhodně umístit jednoduché prvky do formátu
- spolupracuje s učitelem nebo v rámci skupiny

5. 2. 2 Základní studium výtvarného oboru

5. 2. 2. 1 Studijní zaměření Výtvarné umění

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Výtvarné vyjadřování	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*	2,5*
Výtvarná kultura	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*	0,5*
Celkem hod.	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3

*2,5 + 0,5 = 3 | Výuka obou předmětů je organizována v ucelených blocích o délce 3 vyuč. hodin. Bloky jsou členěny mj. přestávkami.

Ročníkové výstupy předmětu Výtvarné vyjadřování

Základní studium I. stupně

1. ročník – žák:

- dodržuje pracovní postupy a respektuje hranice zadání
- využívá představivost a uplatňuje linii s jednoduchou šrafurou
- zná základní barvy, míchá je a objevuje rozmanitost stop výtvarných prostředků
- zkoumá vlastnosti linií, barev, struktur a světla
- ovládá jednoduché postupy při práci s modelářskou hlinou
- rozlišuje charakter různých materiálů a způsob jejich použití

2. ročník – žák:

- míchá barvy, experimentuje se skvrnou a rozlišuje teplé, studené, bledé a syté odstíny
- pracuje s tužkou, uhlím, temperami a dalšími kresebnými prostředky
- uvádí do souvislosti námět a vhodnou techniku pro jeho vyjádření
- umí umístit kresbu do formátu a odlišit podstatné tvary od méně důležitých
- dodržuje prostorovost ve všech pohledech
- zvládá základní dekorování keramiky

3. ročník – žák:

- spontánně přepisuje subjektivně pojatou realitu
- rozliší objem od plochy a vyjádří tento rozdíl kresbou
- používá základní grafické techniky a tvoří variace na dané téma
- vnímá emocionální působení barev a uplatňuje barevnou nadsázku
- si uvědomuje roli světla, barvy a prostoru v uměleckém díle
- zvládá soustavnou práci na zadaném úkolu
- vytváří prostorové objekty z hlíny i dalších materiálů (drát, papír, sádra)
- vědomě zjednodušuje tvar zachycením jeho podstatných znaků
- využívá výrazové možnosti objemu, tvaru, linie a plochy v prostoru

4. ročník – žák:

- experimentuje s vyjadřovacími prostředky a kompozicí
- zvládá základy kresebného vyjádření a zachycuje světelné i barevné kontrasty
- hledá hlavní znaky tvaru a stylizuje ho
- propojuje námět s jeho podstatou a respektuje vlastnosti technik
- zachází s materiály s ohledem na jejich vlastnosti a konstrukční možnosti
- cíleně využívá výrazové možnosti povrchu a experimentuje s nimi
- podřizuje práci vlastnostem keramické hlíny a rozlišuje plastiku od reliéfu

5. ročník – žák:

- pracuje s umístěním objektu do formátu a vyjadřuje prostorové vztahy
- definuje prvky výtvarného jazyka k vyjádření emocí a vztahů
- obohacuje barevnou škálu o valéry a barevné kontrasty
- objasní svůj záměr, plní zadání a hledá v něm vlastní cestu i originální řešení

- kombinuje prostředky k vyjádření zážitků, představ a pocitů
- experimentuje s rytmem, harmonií, vyvážeností a proporcemi
- při hodnocení čerpá nové podněty od spolužáků
- vědomě pracuje s tvarem, objemem, celkem a detailem v prostorové tvorbě
- plasticky ztvárňuje skutečnost a řeší plynulé přechody objemů

6. ročník – žák:

- kreslí, maluje a modeluje podle skutečnosti
- vystihne v kresbě i malbě rozdíl mezi objemem a plochou
- uplatňuje výrazové účinky barev, kontrastů a poznatky z výtvarné kultury
- využívá elektronických zdrojů k vyhledávání ukázek umění a aplikuje poznatky z výstav
- respektuje rozdíl mezi studijní a volnou plastikou
- využívá kontrast, strukturu, rytmus a světlo v prostoru
- vnímá vzájemné propojení dekoru a tvaru při zdobení

7. ročník – žák:

- samostatně analyzuje zadání, domýšlí jeho podstatu a plánuje si práci
- dodržuje výtvarné i technologické postupy a poměřováním zachycuje proporce
- vyjadřuje vlastní myšlenky a emoce převáděním podnětů do vizuální formy
- komponuje vztahy tvarů, barev a prostoru, přičemž proměňuje běžné v nezvyklé
- ovládá techniky jako akvarel, akryl, linoryt, suchá jehla a lineární perspektiva
- rozebere příčiny případného nezdaru a respektuje odlišné názory
- zvládá modelování z hlíny (pláty, reliéf) a práci s papírem (kašírování, koláž)
- experimentuje s netradičními materiály

Základní studium II. stupně

1.–2. ročník – žák:

- citlivě používá jednotlivé techniky, experimentuje s nimi a projevuje výtvarnou kázeň
- tvořivě pracuje s celkem, detailem i výřezem a vědomě využívá kontrastů, rytmu a proporcí
- vyjadřuje v malbě objem, tvar i barevnost, zvládá principy perspektivy a vzájemné působení barev
- využívá možností nadsázky, variace, pracuje s různými texturami
- ovládá technické postupy a způsoby dekorování keramiky
- se učí komunikační otevřenosti, prezentuje vlastní názor a respektuje odlišné přístupy druhých

3.–4. ročník – žák:

- cíleně používá výtvarné materiály s ohledem na jejich vlastnosti a samostatně řeší výtvarné problémy
- kombinuje keramickou hlínu s jinými materiály
- v plošném zobrazení znázorňuje prostor, používá perspektivu a plány
- zvládá dlouhodobou cílevědomou práci od přípravných skic až po vyvážený a soudržný celek
- pracuje s vizuálními znaky a symboly pomocí analýzy, syntézy, abstrakce, psychologie barev apod.
- osobitě propojuje obsah s formou: výtvarně reaguje na různá témata a náměty dějin i současnosti

Souhrnné výstupy předmětu Výtvarná kultura

Základní studium I. stupně

V průběhu sedmi let studia I. stupně si žáci v předmětu Výtvarná kultura postupně a přiměřeně své vyspělosti osvojují tyto **okruhy, spjaté s recepcí a reflexí výtvarného umění. Žák:**

- se orientuje v základní výtvarné terminologii a aktivně ji používá
- získává základní znalosti o dějinách, současnosti, historických slozích a směrech výtvarného umění
- sleduje výtvarného umění regionální i světové, navštěvuje výstavy a kulturní památky
- navštěvuje výstavy a kulturní památky, má přehled o významných památkách ve svém okolí
- zkouší popsat a hodnotit vlastní i cizí výtvarné dílo, tvoří si vlastní názor a respektuje názory ostatních

Základní studium II. stupně

V průběhu čtyř let studia II. stupně si žák v předmětu Výtvarná kultura postupně a přiměřeně své vyspělosti osvojuje a individuálně prohlubuje tyto **okruhy, spjaté s recepcí a reflexí výtvarného umění. Žák:**

- ví, kde vyhledat informace týkající se dějin umění a výtvarné kultury
- navštěvuje výstavy i kulturní památky, sleduje současné umění a zpřesňuje své estetické cítění
- se hlouběji seznamuje s dějinami umění, porovnává s nimi svou tvorbu nebo z nich čerpá podněty
- si vytváří poučený náhled na výtvarná díla (včetně rozpoznávání použitých technik) a třídí svůj vkus
- se zajímá o mezioborové přesahy v rámci školních projektů i v celkové kultuře minulosti a současnosti
- formuluje a obhajuje své názory, diskutuje o uměleckých dílech a respektuje různá hlediska

Poznámka: V kterémkoliv ročníku od 6. ročníku I. stupně do 4. ročníku II. stupně si žáci studijního zaměření *Výtvarné umění* dále mohou v případě zájmu zapsat jako nepovinný („volně volitelný“) předmět jeden z předmětů kolektivní interpretace v hudebním oboru, a to buď předmět *Hra v souboru*, anebo předmět *Sborový zpěv*. Ročníkové výstupy těchto předmětů jsou rozpracovány v kapitole 5.1.2.20. Je žádoucí, aby zákonný zástupce žáka vyjádřil zájem žáka s dostatečným předstihem – optimálně v II. pol. školního roku, který zápisu předmětu předchází, a to při rozesílání tzv. „Dotazníku o pokračování ve studiu“.

5. 3 Taneční obor

Tanec je komunikace mezi tělem a duší. Vyjadřuje, na co slova nestačí.

Ruth Saint Denis

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor komplexně a systematicky rozvíjí jedince po stránce tělesné i duševní. Každému žákovi poskytuje základy odborného vzdělání pro uplatnění v neprofesionálních aktivitách, v profesích vyžadujících kulturu pohybu nebo při dalším studiu směrem k profesionálnímu či pedagogickému působení. Vzdělávání seznamuje se stavbou těla, zákonitostmi pohybu i s taneční a pohybovou kulturou.

Organizace výuky

Výuka probíhá ve skupinách 5–15 žáků. V jedné skupině může být spojeno více ročníků I. i II. stupně s přihlédnutím k fyzickým dispozicím a kontinuitě skupiny. V přípravném studiu a přibližně v 1.–4. ročníku základního studia I. stupně zajišťuje hudební doprovod klavírní korepetice (živá hudba). Konkrétní podoba korepetice je upřesňována v každém školním roce dle specifik konkrétních skupin žáků. Ve vyšších ročnících studia bývá hudební doprovod zpravidla zajištěn reprodukovanou hudbou.

5. 3. 1 Přípravné studium tanečního oboru

Popis studia

Přípravné studium má nejvýše dva ročníky a je určeno pro děti od 5 let. Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou pro přijetí do 1. ročníku základního studia.

Učební plán přípravného studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Taneční a pohybová příprava	1	1

Ročníkové výstupy předmětu Taneční a pohybová příprava

1.–2. ročník – žák:

- si uvědomuje postavení těla a umí jej záměrně ovládat (přiměřeně svému věku)
- se učí rytmickému pohybu dle hudby – rozeznává náladu skladby, zkouší vyjádřit jednoduché pocity
- se zúčastňuje kolektivních formací a učí se respektovat pravidla tanečních her

5. 3. 2 Základní studium tanečního oboru

5. 3. 2. 1 Studijní zaměření Taneční umění

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Styly a taneční techniky	1	1	1,5*	1,5*	1,5*	2	2	2	2	2	2
Taneční praxe	1	1	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*	1,5*
<i>Nepovinný předmět: Taneční dílna</i>								0,5*	0,5*	0,5*	0,5*
Celkem hod.	2	2	3	3	3	3,5	3,5	3,5–4	3,5–4	3,5–4	3,5–4

*1,5 = 70 min. | 1,5 + 0,5 = 90 min. | Výuka všech výše uvedených předmětů probíhá v ucelených blocích příslušného celkového trvání. Bloky jsou členěny mj. přestávkou/přestávkami.

Ročníkové výstupy předmětu Styly a taneční techniky

Základní studium I. stupně

1.–2. ročník – žák:

- zná základy držení těla, koordinace tanečních pohybů a koordinace svalových skupin
- se orientuje v prostoru vymezením i volném (diagonály, kruhy apod.)
- rozlišuje různé taneční polohy, dynamiku pohybu (*piano–forte*) i dvoudobé/třídobé metrum
- zná a prakticky provádí základní taneční kroky
- umí tanečním projevem vyjádřit své emoce
- si uvědomuje svoji identitu v kolektivu
- si uvědomuje držení těla a základní koordinaci pohybů

3. ročník

Současný tanec – žák:

- zná a prakticky provádí průpravná cvičení na zemi
- umí základní taneční kroky v daných tempech a rytmech
- vědomě ovládá svalové partie a zvládá držení těla v základních polohách
- se umí pohybově vyjadřovat na zadaná témata
- pohybově reaguje na dynamické změny hudby

Lidový tanec – žák:

- ovládá základní taneční kroky přirozeným projevem
- je obeznámen s rytmy 2/4 a 3/4 T (pohupy, pérování)

Klasická taneční technika – žák:

- zná základní principy správného držení těla
- zvládá průpravná cvičení na zemi a pozice dolních končetin čelem k opoře

4. ročník

Současný tanec – žák:

- spolupracuje s ostatními ve skupině a zapojuje se do interpretačních i tvůrčích činností
- vnímavě reaguje na hudební doprovod (dynamické změny, tečkovaný rytmus apod.)
- využívá získané poznatky v pohybových vazbách na místě i v prostoru v různých polohách
- usiluje o taneční vyjádření vlastních emocí
- zvládá prostorová a rytmická cvičení

Lidový tanec – žák: ovládá základní kroky vybraných lidových tanců

Klasická taneční technika – žák:

- zvládá vybrané taneční prvky (pozice dolních končetin, přenášení váhy)
- zvládá základní cviky u opory, přípravné *port de bras* a 1. *port de bras*

5. ročník

Současný tanec – žák:

- seskupuje elementární části pohybových kreací v náročnější vazby
- vytváří pohybové motivy na základě hudební předlohy
- se učí tvořit rytmická cvičení ve 2/4 a 3/4 T a převést je do tanečních pohybů

- zvládá náročnější taneční pohybové variace v různých polohách
- uplatňuje kreativitu a improvizaci při ztvárnění hudebních i nehmotných podnětů

Lidový tanec – žák:

- zvládá jednoduchou krokovou vazbu ve 2/4 a 3/4 T
- zná základní taneční kroky vybraných tanců z různých regionů Čech a Moravy

Klasická taneční technika – žák:

- získává pružnost a sílu dolních končetin nácviky u opory i v prostoru
- zvládá koordinaci pohybů horních a dolních končetin

6. ročník

Současný tanec – žák:

- se tvůrčím způsobem zapojuje do interpretačních činností
- zkouší tvořit pohybové variace za rytmického doprovodu (bubínky, chrastidla, tamburíny a různé doprovodné nástroje apod.), dokáže zrealizovat zadaný pohybový úkol

Lidový tanec – žák:

- je schopen vytvořit a předvést základní krokové vazby ve 2/4 i 3/4 T
- zvládá některé tance z vybraných regionů

Klasická taneční technika – žák:

- umí koordinovaně zapojit do pohybu horní i dolní končetiny u opory

7. ročník

Současný tanec – žák:

- aplikuje zásady a zákonitosti postavení těla v prostoru a ve skupině, pracuje s rekvizitou
- pohybově zvládá hudební předlohu a rozpoznává její strukturu
- zvládá výrazové, rytmické i prostorové úkoly
- využívá osvojené techniky v různých vazbách v přízemních polohách a v prostoru
- rozpoznává a kultivuje svá specifika, podílí se na tvorbě taneční kompozice
- uplatňuje emocionální a pravdivý projev a účelně využívá svého pohybového potenciálu

Lidový tanec – žák:

- zvládá základní taneční kroky vybraných tanců českých a moravských i tanců jiných národů
- pohybově reaguje na hudební předlohu

Klasická taneční technika – žák:

- přesvědčivě ovládá základní prvky klasické taneční techniky

Základní studium II. stupně

1. –2. ročník

Současný tanec – žák:

- přesně a detailně pracuje se svým tělem, díky tomu subjektivně vyjadřuje hudební předlohu
- zvládá skupinovou polyrytmii a kontaktní improvizaci
- vytváří variace a sledy pohybů určité kompozice
- plní technicky a obsahově náročnější pohybové úkoly

Lidový tanec – žák:

- umí základní dupy, tlesky a vedení rukou
- ovládá vybrané tance jiných národů (sevillanas, alegrias, rumba apod.)
- je obeznámen s technikou hry na kastaněty

Historický tanec – žák:

- rozlišuje hudební předlohu a kostýmy daného období
- zná kroky a názvosloví některých barokních tanců
- ovládá vybrané anglické kontratance a poznává Feuilletovu notaci

3.–4. ročník

Současný tanec – žák:

- se zapojuje při scénickém řešení choreografického díla
- si uvědomuje svůj pohyb v čase a prostoru
- používá při improvizaci techniky z různých oblastí tanečního umění a dbá na čistotu provedení
- zvládá dynamickou stupnici pohybu
- vědomě využívá hudby jako inspirativního zvukového prostředí
- je schopen spolupracovat s ostatními, být inspirací a nechat se inspirovat

Lidový tanec – žák: ovládá vybrané tance jiných národů a styl jejich provedení

Historický tanec – žák: ovládá vybrané anglické kontratance a složitější formu menuetu

Do výuky předmětu **Styly a taneční techniky** jsou zároveň v jednotlivých ročnících základního studia I. i II. stupně ústrojně začleňovány též následující **okruhy recepce a reflexe tanečního umění**.

V průběhu I. stupně – žák:

- citlivě hodnotí vlastní výkon i výkony spolužáků, diskutuje o něm a koriguje nedostatky
- pojmenovává a hodnotí zásady správného postavení těla i principy pohybu
- rozpoznává typické prvky práce s pohybem v různých sférách tance
- vnímá sdělení tanečního díla a rozeznává jeho složky
- poznává a užívá základní odborné názvosloví

V průběhu II. stupně – žák:

- reflektuje těsná sepětí mezi intelektem, emocionalitou a tělesností člověka
- vnímavě recipuje a kreativně hodnotí vlastní i cizí choreografické dílo a diskutuje o něm
- reflektuje tvůrčí a interpretační postoj k realizaci díla
- užívá odborné názvosloví z oblasti techniky pohybu a taneční tvorby
- poznává italské názvosloví prvků historického renesančního tance

Ročníkové výstupy předmětu Taneční praxe

Základní studium I. stupně

1.–2. ročník – žák:

- předvede krátké improvizace na živou či reprodukovanou hudbu
- se učí tanečním projevem vyjádřit své emoce
- se účastní tanečních her, zvládá práci ve skupinkách včetně vzájemného hodnocení

- prezentuje taneční dovednosti při veřejném vystoupení

3.–4. ročník – žák:

- dokáže ztvárnit krátké taneční skladby s následnou prezentací
- umí pracovat se zadaným motivačním úkolem (práce s motivem)
- aplikuje získané poznatky v menších tanečních skladbách
- uplatňuje svou individualitu v kolektivní práci
- si uvědomuje dodržování zásad správného držení těla na místě
- umí vnímat obsah taneční kompozice

5.–7. ročník – žák:

- díky systematické přípravě zvládá náročnější taneční úkoly
- se podílí na společné tvorbě taneční kompozice
- dokáže zvládnout práci s rekvizitami
- je schopen využít osvojené techniky v tanečním projevu
- je schopen aplikovat získané teoretické znalosti v tanečním projevu

Základní studium II. stupně

1.–4. ročník – žák:

- provádí pohybové úkoly větší technické a obsahové náročnosti v různých oblastech tanečního umění
- používá při improvizaci různé taneční techniky, dbá na čistotu jejich provedení a osobitost sdělení
- si uvědomuje svůj pohyb v čase a prostoru, vnímá vnější a vnitřní prostor
- využívá osvojené techniky ve svém tanečním projevu

Ročníkové výstupy předmětu Taneční dílna

Jedná se o nepovinný („volně volitelný“) předmět pro žáky II. stupně studia studijního zaměření *Taneční umění*, který dále rozvíjí výstupy předmětu Taneční praxe.

Základní studium II. stupně

1.–4. ročník – žák:

- tvořivě ztvárňuje hudební i nehmotné podněty při tvorbě choreografií a tanečních kompozic
- se umí orientovat v různých hudebních žánrech
- se spolupodílí na tvorbě rekvizit a kostýmů

Poznámka: V kterémkoliv ročníku od 6. ročníku I. stupně do 4. ročníku II. stupně si žáci studijního zaměření *Taneční umění* dále mohou v případě zájmu zapsat jako nepovinný („volně volitelný“) předmět jeden z předmětů kolektivní interpretace v hudebním oboru, a to buď předmět *Hra v souboru*, anebo předmět *Sborový zpěv*. Ročníkové výstupy těchto předmětů jsou rozpracovány v kapitole 5.1.2.20. Je žádoucí, aby zákonný zástupce žáka vyjádřil zájem žáka s dostatečným předstihem – optimálně v II. pol. školního roku, který zápisu předmětu předchází, a to při rozesílání tzv. „Dotazníku o pokračování ve studiu“.

5. 4 Literárně-dramatický obor

Divadlo v sobě spojuje všechna umění – právě v něm nejlépe poznáš sám sebe.

F. Schiller

Charakteristika literárně-dramatického oboru

Literárně-dramatický obor (LDO) usiluje zejména o intenzivní, otevřený, hravý a svébytný způsob objevování, poznávání a prohlubování tvořivých možností člověka. Dramatická tvorba využívá divadelní, taneční, pohybové, mluvní, výtvarné a hudební složky, na jejichž základě se děti a mladí lidé učí propojovat své dovednosti za účelem vyjádření vnitřních stavů, emocí, osobních přání i vypracování konkrétní dramatické postavy. Studium se soustřeďuje na přirozeně osobitý a umělecky-společenský růst žáka.

Organizace výuky

Výuka předmětů Dramatická a divadelní tvorba a Dramatická dílna je kolektivní a probíhá ve skupině 5–10 žáků. Výuka předmětu Sólový přednes probíhá ve skupině max. 5 žáků. Výuku lze organizovat společně pro žáky I. a II. st. základního studia nebo studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin.

5. 4. 1 Přípravné studium literárně-dramatického oboru

Přípravné studium je dvouleté a je určeno pro děti od 5 let. Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou pro přijetí do 1. ročníku základního studia.

Učební plán přípravného studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace	
	1. ročník	2. ročník
Přípravná dramatická průprava	1	1

Ročníkové výstupy předmětu Přípravná dramatická průprava

1.–2. ročník – žák:

- aktivně vstupuje do jednoduché dramatické hry, přijímá její pravidla a rozlišuje herní situaci od reality
- koordinuje pohyby hrubé i jemné motoriky a spontánně se pohybuje v prostoru
- zapojuje smyslové vnímání, rozvíjí představivost a paměť i rytmické/muzikální cítění
- se vyjadřuje slovem, pohybem i jednoduchou pantomimou v rámci svých vývojových možností
- s pomocí pedagoga popíše dramatickou situaci a sdělí osobní umělecký či životní zážitek

5. 4. 2 Základní studium literárně-dramatického oboru

5. 4. 2. 1 Studijní zaměření Dramatické umění

Učební plán základního studia

Název předmětu	Týdenní hodinová dotace										
	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Dramatická a divadelní tvorba	1	1	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Sólový přednes		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
<i>Nepovinný předmět:</i> Dramatická dílna								1	1	1	1
Celkem hod.	1	2	4	4	4	4	4	4–5	4–5	4–5	4–5

Ročníkové výstupy předmětu Dramatická a divadelní tvorba

Základní studium I. stupně

1.–3. ročník – žák:

- plně prožívá dramatickou hru a přirozeně jedná v jednoduchých situacích či improvizacích
- osobitými mluvními a pohybovými prostředky vyjadřuje emoce, postoje a nálady
- rozvíjí smyslové vnímání, představivost, rytmické cítění a dynamiku
- hravě spolupracuje ve skupině, navrhuje vlastní nápady a respektuje sebevyjádření ostatních
- dokáže pojmenovat vzniklý problém a interaktivně ho ve skupině řešit
- zvládá správné držení těla, dechovou koordinaci, práci svalstva a relaxační techniky (tenze/uvolnění)
- čerpá tvůrčí podněty ze svého okolí a účastní se krátkých veřejných vystoupení

4.–6. ročník – žák:

- se vyjadřuje kultivovaným mluveným projevem (monolog, dialog, interpretace literárního díla)
- samostatně a sebevědomě veřejně vystupuje a obhájí své nezávislé myšlenky
- tvořivě vstupuje do improvizací etud zaměřených na charakterizaci postav
- vědomě propojuje myšlenku, pohyb, slovo a výraz v jevištním prostoru
- experimentuje s různými dramatickými formami, rekvizitami a hudebně-scénickými prvky
- se podílí i na výtvarné tvorbě související s divadelní inscenací
- aktivně posiluje týmovou spolupráci, uplatňuje vlastní nápady a koriguje míru svého sebeprosazení

7. ročník – žák:

- cílevědomě kombinuje nonverbální prvky (pohyb, tanec, mimika, gesta) pro vyjádření vnitřních emocí
- tvořivě pracuje s rekvizitou, dává jí myšlenkový přesah a ovládá různé druhy loutek
- prozkoumává témata z více úhlů pohledu a tvořivě píše vlastní texty (scénář, monolog, poezie)
- se plně vcítí do role, rozlišuje žánrově pravdivé jednání, chápe analogii i kontrast mezi fikcí a realitou
- se aktivně podílí na realizaci dramaturgického a režijního plánu celého inscenačního tvaru
- vnímá partnery, přebírá zodpovědnost za společné dílo a učí se dotahovat do konce tvůrčí úkoly
- realizuje své hodnoty a postoje prostřednictvím uměleckého vyjádření

Základní studium II. stupně

1.–4. ročník – žák:

- vykazuje vysokou míru koncentrace, sebekontroly a kritického myšlení při tvorbě
- samostatně jedná v improvizacích a situačním dramatu, uplatňuje dialogický princip a partnerský vztah
- analyzuje charakterové postavy, chápe jejich motivace a uplatňuje pokročilé dramatické techniky
- vnímá divadelní prostor jako inspiraci a zapojuje do tvorby artefietické a výtvarné poznatky
- překonává překážky, přijímá neúspěch a rozlišuje mezi veřejným úspěchem a vnitřním naplněním
- vědomě zkoumá své tělesné dispozice, přijímá svou fyzickou konstituci a hledá její jevištní využití
- pracuje s pohybovým kontrastem (tenze/uvolnění), minimalismem, stylizací, metaforou a rozlišuje kvalitu pohybu (expresivní, kvantitativní, instrumentální)
- vědomě pracuje s bráničním, hrudním a mezižebním dýcháním a využívá relaxačních technik

Do výuky předmětu **Dramatická a divadelní tvorba** jsou zároveň v jednotlivých ročnících základního studia I. i II. stupně ústrojně začleňovány též následující **okruhy recepce a reflexe dramatického umění**.

V průběhu I. stupně – žák:

- přijímá i poskytuje konstruktivní hodnocení i kritiku vlastní práce
- naslouchá partnerovi a empaticky spolupracuje na společném úkolu
- poznává dramatická, básnická i prozaická díla a hodnotí je v širších souvislostech
- prezentuje před spolužáky inscenační tvar a poskytuje reflexi i zpětnou vazbu druhým

V průběhu II. stupně – žák:

- propojuje humanitní vědomosti s objevováním kulturních souvislostí uměleckého díla
- navštěvuje divadelní představení a hodnotí jejich složky (námět, režii, provedení), podobně se učí reflektovat i literární díla
- promýšlí uchopení tématu a volbu prostředků pro jeho zpracování
- využívá empatii jako základ pro sebereflexi a reflexi druhých
- hodnotí vlastní práci, přijímá kritiku a s respektem reflektuje tvorbu ostatních

Ročníkové výstupy předmětu Sólový přednes

Základní studium I. stupně

2.–3. ročník – žák:

- provádí jednoduchá mluvní a dechová cvičení, osvojuje si základy správného dýchání
- dechově cvičí s ohledem na správné držení těla a vazbu mezi dechem a textem
- aktivně koriguje své výslovnostní vady (drmolání, sykavky apod.) s využitím artikulačních pomůcek
- propojuje obsah a emocionální význam textu s mluveným slovem (rytmus, melodie, intonace, gradace)
- spolurozhoduje o výběru textu a s pomocí pedagoga rozvíjí technickou i výrazovou složku projevu

4.–6. ročník – žák:

- efektivně posazuje hlas, ovládá brániční dýchání a samostatně aplikuje dechová cvičení
- cíleně uvolňuje mluvidla pomocí náročnějších artikulačních cvičení a jazykolamů
- dbá na ortoepickou správnost (koncovky, důrazy, modulace) a využívá charakterové zabarvení hlasu
- samostatně reflektuje své mluvní nedostatky a pracuje na jejich odstranění
- interpretuje báseň, kratší prózu či monolog a zvládá textovou improvizaci (změna nálad a emocí)

7. ročník – žák:

- vykazuje kultivovaný projev, ovládá základy hlasové hygieny a správnou hlasovou techniku
- samostatně realizuje dechovou a hlasovou přípravu
- dosahuje kvalitní výslovnosti a plně využívá svůj hlasový potenciál
- interpretuje náročnější dramatické texty (scénář, povídka, poezie, autorský text) a improvizuje v různých charakterových rovinách

Základní studium II. stupně

1.–4. ročník – žák:

- samostatně ovládá techniku řeči, reflektuje tvůrčí jednání a provádí osobitou interpretaci textu
- zvládá samostatné textové úpravy s důrazem na pochopení a předání smyslu obsahu
- bezchybně artikuluje včetně precizní výslovnosti koncovek slov ve větách
- interpretuje monolog, dialog, prózu, poezii i autorský text v různorodých charakterových rovinách
- vědomě pracuje s bráničním, hrudním a mezižebním dýcháním a ovládá dechovou relaxaci

Ročníkové výstupy předmětu Dramatická dílna

Jedná se o nepovinný („volně volitelný“) předmět pro žáky II. stupně studia studijního zaměření *Dramatické umění*, který dále rozvíjí výstupy předmětu Dramatická a divadelní tvorba.

Základní studium II. stupně

1.–4. ročník – žák:

- aktivně spoluvytváří dramaturgický, choreografický, scénický a režijní plán inscenace či projektu
- dokáže vybrat námět, pracovat s různými divadelními žánry a obměňovat dramatické postupy
- vyjadřuje radost z pohybu a tance od spontánního projevu po složitější rytmické variace (např. step, flamenco, valčík, tango, polka)
- vstupuje do pohybových etud s hudbou rozmanitých žánrů, tvoří pohybovou grotesku a přiměřeně využívá akrobatické a taneční prvky
- spoluorganizuje divadelní projekty, účastní se přehlídek a reflektuje tvorbu jiných skupin

Poznámka: V kterémkoliv ročníku od 6. ročníku I. stupně do 4. ročníku II. stupně si žáci studijního zaměření *Dramatické umění* dále mohou v případě zájmu zapsat jako nepovinný („volně volitelný“) předmět jeden z předmětů kolektivní interpretace v hudebním oboru, a to buď předmět *Hra v souboru*, anebo předmět *Sborový zpěv*. Ročníkové výstupy těchto předmětů jsou rozpracovány v kapitole 5.1.2.20. Je žádoucí, aby zákonný zástupce žáka vyjádřil zájem žáka s dostatečným předstihem – optimálně v II. pol. školního roku, který zápisu předmětu předchází, a to při rozesílání tzv. „Dotazníku o pokračování ve studiu“.

6. PODPORA ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Krása umění spočívá v tom, že nás učí vidět i to, co je skryté.

Aristotelés

ZUŠ Vyškov vzdělává také žáky se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP). Jejich vzdělávání vychází z individuálních vzdělávacích potřeb a z doporučení školského poradenského zařízení, příp. odborného lékaře.

Škola sleduje pokroky všech žáků a cíleně podporuje ty, kteří vyžadují speciální péči. Pedagogové při vzdělávání zohledňují individuální potřeby a možnosti žáků a poskytují jim odpovídající podporu. Důraz je kladen na průběžné sledování vzdělávacích výsledků, pravidelnou zpětnou vazbu a motivující přístup pedagogů. Vytváříme vstřícné, bezpečné a přátelské prostředí, ve kterém mají všichni žáci rovné příležitosti ke vzdělávání. Respektujeme jejich individuální předpoklady, potřeby a odlišnosti a podporujeme rozvoj jejich osobnostního i uměleckého potenciálu. Součástí přístupu školy je také podpora sociálních dovedností, otevřenosti, tolerance a vzájemného respektu.

Při poskytování podpory škola podle potřeby spolupracuje se zákonnými zástupci žáků a dalšími odborníky. Pedagogové průběžně vyhodnocují účinnost poskytované podpory a podle aktuálních potřeb žáka přizpůsobují vzdělávací postupy. V případě potřeby a při splnění stanovených podmínek škola zpracovává individuální vzdělávací plán v souladu s platnými právními předpisy. Jeho zpracování navrhuje učitel, po schválení ředitelem školy se stává součástí dokumentace žáka a je zaznamenáno v elektronické třídní knize (systém Klasifikace).

7. PODPORA ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Talent je dar, ale teprve vytrvalost a cvičení z něj činí umění.

J. A. Komenský

Škola má nastaven funkční systém identifikace a podpory mimořádně nadaných žáků. Pedagogové průběžně sledují jejich vzdělávací výsledky, pokroky, schopnosti a předpoklady a vytvářejí podmínky pro jejich další rozvoj. Vzdělávání mimořádně nadaných žáků vychází z jejich individuálních potřeb, schopností a míry nadání. Výuka je podle potřeby individualizována a obohacována o náročnější úkoly, větší míru samostatnosti a další podněty podporující motivaci k soustavné práci a rozvoj osobitého uměleckého projevu.

Na základě žádosti zákonného zástupce lze mimořádně nadanému žákovi vytvořit individuální vzdělávací plán v souladu s platnými právními předpisy. Jeho zpracování navrhuje učitel, po schválení ředitelem školy se stává součástí dokumentace žáka a je zaznamenáno v elektronické třídní knize (systém Klasifikace). Škola podporuje rozvoj potenciálu mimořádně nadaných žáků také prostřednictvím účasti v soutěžích, na veřejných vystoupeních, přehlídkách, projektech a dalších aktivitách odpovídajících jejich schopnostem a zájmům. Pedagogové průběžně vyhodnocují jejich pokroky a podle potřeby přizpůsobují vzdělávací postupy.

Na základě žádosti zákonného zástupce, doporučení třídního učitele a po úspěšném komisionálním přezkoušení ze všech povinných předmětů může být mimořádně nadaný žák přerazen do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku/ročníků, případně do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin.

8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

Jediné skutečné selhání v životě je nedozvědět se nic z toho, co se nám nepovedlo.

John Dewey

8. 1 Zásady a způsoby hodnocení žáků

Hodnocení žáků řadíme mezi významné motivační prvky. V hodnocení se přihlíží zejména k osobnímu maximu žáka, k jeho schopnostem a možnostem. Nezbytně nutná je i spolupráce s rodiči, přičemž hlavní aktivita je na straně učitele. Cílem a základem každého hodnocení je poskytnout žákovi v dostatečné míře zpětnou vazbu a podporovat rozvoj jeho osobnosti. Soustředíme se na individuální tvorbu a růst každého žáka, hodnotíme práci vzhledem k individuálním schopnostem a okolnostem a vedeme žáky k sebehodnocení.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci vzdělávacích výsledků

Hodnocení a klasifikace vzdělávacích výsledků vychází z průběžného sledování vzdělávacího procesu, individuálních pokroků žáka a míry naplňování stanovených vzdělávacích cílů. Pedagog při hodnocení zohledňuje zejména:

- průběžné sledování práce, výkonů, pokroků a domácí přípravy žáka,
- míru aktivity, samostatnosti, tvořivosti, nápaditosti a spolupráce,
- schopnost sebehodnocení a reflexe vlastní práce,
- pravidelnou docházku, zájem a aktivní přístup ke vzdělávání,
- rozhovory se žákem a podle potřeby také se zákonnými zástupci,
- účast na školních akcích, veřejných vystoupeních a dalších kulturních aktivitách,
- účast v soutěžích, přehlídkách, výstavách, oborových výstupech a projektech,
- zapojení do projektové a skupinové práce,
- naplňování stanoveného vzdělávacího obsahu a očekávaných výstupů,
- celkový rozvoj uměleckých dovedností, všestrannost a tvůrčí aktivitu žáka.

Hodnocení zohledňuje individuální předpoklady a možnosti žáka, jeho vzdělávací pokrok a schopnost využívat získané znalosti a dovednosti v umělecké tvorbě. Důležitou součástí hodnocení je také průběžná zpětná vazba, která žáka motivuje k dalšímu rozvoji. Během roku jsou žáci hodnoceni známkou nebo slovně do elektronické žákovské/třídní knihy prostřednictvím systému Klasifikace (minimálně jednou měsíčně). Žáka je možné hodnotit i jednotlivými známkami za splnění dílčích úkolů. V pololetí a na konci školního roku hodnotíme žáky známkou z jednotlivých předmětů dle ŠVP.

Vysvědčení za I. pololetí dostávají žáci ve formě výpisu; výroční vysvědčení s hodnocením za obě pololetí dostávají na předepsaném tiskovém formuláři. Žáci přípravných ročníků dostávají na konci školního roku potvrzení o návštěvě předmětu.

Zásady pro hodnocení známkou na vysvědčení:

výborný – 1

- žák je schopen samostatně předvést požadované dovednosti
- žák systematicky pracoval po celé hodnocené období
- žák splnil za uvedený školní rok všechny požadavky ŠVP

chvalitebný – 2

- žák je schopen s mírnou podporou učitele předvést požadované dovednosti

- žák po celé hodnocené období pracoval systematicky s menšími výkyvy
- žák splnil za uvedený rok většinu požadavků ŠVP

uspokojivý – 3

- žák je schopen za výrazné podpory učitele předvést požadované dovednosti
- žák splnil za uvedený rok některé požadavky ŠVP nebo je předpoklad jejich splnění v dalším ročníku
- domácí příprava žáka výrazně zaostává za jeho možnostmi

neuspokojivý – 4

- žák není schopen ani s výraznou pomocí učitele předvést požadované dovednosti
- žák nesplnil za uvedený rok většinu požadavků ŠVP a není předpoklad jejich splnění v dalším ročníku
- žák neprojevuje žádnou snahu o samostatnou domácí přípravu

Celkové hodnocení na vysvědčení:

Žák je na konci prvního a druhého pololetí hodnocen těmito stupni:

- prospěl(a) s vyznamenáním
- prospěl(a)
- neprospěl(a)

Do vyššího ročníku hudebního oboru postupuje žák, který byl na konci pololetí celkově hodnocen prospěl(a) nebo prospěl(a) s vyznamenáním.

V žádném ročníku žádného z oborů a studijních zaměření, vyučovaných na ZUŠ Vyškov, nejsou konány postupové zkoušky. Namísto toho – v rámci širěji a moderněji pojatého přístupu k hodnocení výsledků vzdělávání, s akcentem na formativní hodnocení a individuální přístup – škola organizuje také rozmanité interní akce pro žáky školy. Níže jsou zmíněny některé takové akce z nedávných školních roků, které se po zpětné vazbě od samotných žáků ukazují jako atraktivní a zajímavé a zároveň byly po zpětné vazbě od pedagogického sboru shledány přínosnými.

- *Hudební maratón:* akce pro žáky HO: soutěž mezi žáky téhož ročníku; cílem je vést žáky ke komplexní a samostatné prezentaci vlastní práce před svými vrstevníky, tj. včetně uvedení skladby; celého průběhu včetně následného hodnocení se ujímají zejména sami žáci, a to pod dohledem jednoho z pedagogů.

- *Hudební putování:* akce pro žáky posledního ročníku HN, sloužící k ověření znalostí z předmětu HN hravou, zážitkovou, soutěžní a zároveň stmělující formou.

- *Výtvarné putování:* akce pro žáky VO: plnění výtvarných úkolů v plenéru s menší soutěží a odměnou.

- *Škola učitelů:* akce pro žáky HO, v níž si žáci v hodině běžné individuální výuky (tj. v rámci pravidelného rozvrhu hodin) mohou vyzkoušet roli učitele anebo naopak být učením spolužačkou/spolužákem; klíčová je pochopitelně včasná domluva obou pedagogů a také oboustranný souhlas žáků; nedílnou součástí je samozřejmě reflexe a diskuse obou pedagogů a obou žáků, následně i samostatná diskuse obou pedagogů.

- *Ložníková patnáctka:* akce pro žáky HO ve studijních zaměřeních hra na klavír a hra na EKN; interní soutěž založená na krátkém a intenzivním studiu snazších skladby, jež je předem vybrána pro všechny žáky daného ročníku a stupně; max. 15 minut v rámci výuky, čas na domácí přípravu neomezen, soutěž probíhá tři po sobě následující týdny výuky, zakončena je nahráním skladby a zasláním garantovi daného ročníku, potažmo garantovi dané skladby – jedná se o pedagoga, který nahrávky vyhodnotí a určí vítěze.

- *Měsíc otevřených souborů*: předem určený a žákům i zákonným zástupcům oznámený měsíc školního roku, v němž mohou žáci jakéhokoliv oboru a ročníku bez předchozí domluvy navštívit výuku PVP v HO; cílem je přivést žáky k výběru PVP pro nadcházející školní rok, který bude založen na konkrétní zkušenosti.

- *Staň se učitelem*: akce pro žáky HO, v níž si žáci v hodině běžné individuální výuky (tj. v rámci pravidelného rozvrhu hodin) mohou vyzkoušet roli učitele a zároveň se stát „žákem nového učitele“ (resp. spolužačky/spolužáka); v jednom týdnu je jeden žák učitelem a druhý pedagogem, v dalším týdnu se role vymění, procesu přihlížejí oba jejich učitelé; nedílnou součástí je samozřejmě reflexe a diskuse obou pedagogů a obou žáků, následně i samostatná diskuse obou pedagogů.

Dalšími aktivitami, které rozšiřují vzdělávání v ZUŠ Vyškov, anebo přispívají ke komplexnímu a individualizovanému hodnocení žáků, jsou:

- setkání s externími odborníky z praxe, obvykle i za účasti rodičů či široké veřejnosti
- tematické exkurze, návštěvy výstav, koncertů a divadelních představení, zejm. v Brně či v Olomouci.
- výchovné koncerty pro MŠ/ZŠ/SŠ, které činí ze ZUŠ Vyškov hodnotného partnera i pro jiné oblasti vzdělávání a zároveň přinášejí žákům ZUŠ pocit sebeuplatnění a generační sounáležitosti.

8. 2 Oblasti vlastního hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy je zaměřeno na systematické sledování a vyhodnocování kvality vzdělávání, podmínek školy, jejího řízení a výsledků vzdělávání. Jednotlivé dokumenty a hodnotící procesy vycházejí zejména z těchto oblastí:

- koncepce a rámec školy,
- pedagogické vedení školy,
- kvalita pedagogického sboru a jeho profesní rozvoj,
- podmínky vzdělávání, průběh a výsledky vzdělávání,
- kvalita a efektivita výuky,
- vzdělávací výsledky žáků,
- podpora žáků při vzdělávání a zohledňování jejich individuálních potřeb,
- řízení školy a rozvoj lidských zdrojů,
- spolupráce se zákonnými zástupci, zřizovatelem a dalšími partnery,
- prezentace výsledků práce školy a její vztahy s veřejností.

V rámci vlastního hodnocení škola průběžně sleduje a vyhodnocuje naplňování stanovených strategických cílů, zejména v oblasti kvality vzdělávání, podpory žáků, formativního přístupu, školního klimatu a otevřené spolupráce se zákonnými zástupci a veřejností. Důležitým zdrojem zpětné vazby jsou také dotazníková šetření mezi žáky, zákonnými zástupci a zaměstnanci školy. Podle potřeby jsou využívány dlouhodobé i tematicky zaměřené dotazníky v elektronické nebo tištěné podobě, včetně anonymního sběru odpovědí.

Výsledky vlastního hodnocení jsou průběžně projednávány na pedagogických radách, poradách vedení a dalších pracovních jednáních. Zjištění a doporučení vyplývající z autoevaluace slouží jako podklad pro plánování dalšího rozvoje školy, přijímání opatření ke zkvalitnění vzdělávání a pro zpracování *Výroční zprávy o činnosti školy*.